

Obsah

AKTUALITY

Z mimořádného zasedání Výkonného výboru KA ČR	2
Evidenční záznam KPv za rok 2012	3
Připomínkové řízení IAASB k ISA 720	3

TÉMA ČÍSLA – XXI. SNĚM KA ČR

Výsledky voleb na XXI. sněmu KA ČR	4
Událo se na listopadovém sněmu (Lenka Velechovská)	5
Z vystoupení prezidenta Komory auditorů ČR Petra Šobotníka	8
Zpráva o činnosti Výkonného výboru	8
Z vystoupení předsedy Dozorčí komise Josefa Zídka	10
Zpráva o činnosti Dozorčí komise	10
Z vystoupení předsedy Kárné komise Jiřího Vrby	12
Zpráva o činnosti Kárné komise	12
Z vystoupení hostů	14
Co na sněmu nezaznělo	18

NA POMOC AUDITORŮM

Dotazy a odpovědi z oblasti metodiky auditu	21
Aktuální vývoj úpravy finančních nástrojů podle IFRS (Michal Kubeš)	22
Účetnictví a účetní závěrka obcí sestavená za kalendářní rok 2012 (Martina Smetanová)	24

ZE ZAHRANIČÍ

Výroční zasedání IFAC v Kapském Městě (Petr Šobotník)	28
---	----

RECENZE	30
---------------	----

LIDÉ A FIRMY	31
--------------------	----

e-příloha Auditor 10/2012

OBSAH

- Zaznamenali jsme

Toto číslo vyšlo **20. 12. 2012**
Uzávěrka pro příjem podkladů
pro další číslo je **7. 1. 2013**

Ohlédnutí za XXI. sněmem Komory auditorů ČR

Petr Šobotník

Vážené kolegyně a kolegové,
v pondělí 19. listopadu jsme se společně sešli již na XXI. sněmu Komory auditorů

ČR. V rámci letošního sněmu jsme po projednání ve výkonném výboru upravili program sněmu a čestné hosty našeho jednání jsme požádali o vystoupení v dopolední části jednání. Osobně se domnívám, že tento postup je vhodnější ve srovnání s předchozími sněmy, kdy hosté vystupovali po obědové přestávce před poloprázdným sálem. Více než 400 přítomných (nebo na základě plné moci zastupovaných) delegátů tak mohlo ve vystoupení prvního náměstka ministra financí Ladislava Minčíče získat informace o probíhajících pracích na novele zákona o auditorech i o stanovisku České republiky k navrhovaným úpravám evropské legislativy. Prezident Rady pro veřejný dohled nad auditem Jiří Rusnok hovořil o praktické realizaci dohledové činnosti, stejným tématem se zabýval i zástupce ČNB Pavel Hollmann. Nově jsme o vystoupení požádali i ředitele odboru kontroly MF ČR Jana Málka, protože veřejný sektor a oblast přezkumu hospodaření považujeme za jednu z hlavních oblastí, kde je možné dále rozšířit služby poskytované především malými a středně velkými firmami a OSVČ. S překvapivě poněkud delšími příspěvky pak vystoupili i zástupci Komory daňových poradců a Svazu účetních.

Společným rysem těchto vystoupení bylo ocenění dobré spolupráce s naší profesí. Tohoto ocenění si velmi vážíme a jsem velmi rád, že v průběhu dopoledne opakovaně zaznělo ve vystoupení všech řečníků, i když časově jsme v jednání „nabrali“ určité zpoždění.

Další průběh sněmu ukázal, že ačkoliv se nám daří dobře spolupracovat s tzv. vnějším světem (regulátor, dohled apod.), situace uvnitř profese a především deklarovaný tlak na kvalitu auditorské práce a způsob provádění kontrolní činnosti již tak pozitivně vnímány nejsou. K tomuto tématu se na základě podkladů, které byly na jednání sněmu předloženy v souladu s jednacím řádem, rozvinula diskuse, nejprve věcná, bohužel však přecházející ve svém průběhu do značně emotivního tónu. Chtěl bych na tomto místě poděkovat řídicímu sněmu kolegovi Ladislavu Mejzlíkovi za velmi demokratické řízení diskuse, kdy byl jednotlivým vystupujícím poskytnut dostatečný prostor k přednesení jejich příspěvků bez jakéhokoliv časového omezení. Diskuse se rozpoutala především k problematice kontrolní činnosti. Chtěl bych zde uvést, že přednesené příspěvky, komentáře a předložené návrhy rozhodně nebereme na lehkou váhu, i když v následném hlasování jejich převážná většina byla v demokratickém hlasování odmítnuta. Diskuse k tomuto tématu pokračovala i po obědě a i když věcně již nepřinesla mnoho nového, program sněmu se i díky délce leckdy

opakovaných vystoupení dostal do značného skluzu. Nakonec se však podařilo všechny předložené materiály projednat a schválit, jednání sněmu ale bylo ukončeno až krátce před půl šestou.

Hned po ukončení sněmu proběhly ještě volby prezidenta a obou viceprezidentů a nově ustavené prezidium se sešlo na svém prvním jednání ve čtvrtek 29. listopadu, kde se průběhem sněmu podrobně zabývalo. Při kontrole zápisu o průběhu sněmu bylo zjištěno, že od určitého okamžiku přestal být sněm usnášeníschopný, neboť při hlasování bylo přítomno méně než 10 % všech auditorů. Prezidium v souladu s vnitřními předpisy komory okamžitě začalo podnikat kroky, které by umožnily svolat mimořádný sněm Komory auditorů, na němž by měly být znovu projednány body, které sice byly na jednání sněmu schváleny, ale z důvodu nízkého počtu zúčastněných auditorů takové hlasování nemůže být považováno za platné.

Svolání mimořádného sněmu sice vyvolá další nemalé náklady, pokud však přispěje k vyjasnění otevřených témat, já osobně je

budu považovat za účelně vynaložené. V každém případě je ale potřebné si uvědomit, že auditori nežijí v izolovaném světě a nastoleným trendům a zákonným požadavkům se přizpůsobit musíme. Často jsem tázán, co vlastně komora pro své členy dělá. Myslím si, že sněmovní materiály poskytl dostatečně zevrubnou odpověď na tuto otázku, ale v tomto úvodu bych chtěl zmínit ještě jednu skutečnost, o které na sněmu hovořil kolega Jiří Ficbauer.

Auditorská činnost je stále vyhrazena poměrně úzkému okruhu poskytovatelů, kteří za to, že jim je poskytnuta exkluzivita, musí plnit požadavky, které jsou obecně na profesi kladeny. Veřejný dohled nad auditem získává stále více pravomocí a Česká republika je jednou z mála evropských zemí, kde si profese ještě udržela možnost plného výkonu kontrolní činnosti v rámci samosprávy, a dohled plní funkci odvolacího orgánu. Je tedy pouze na nás, zda této možnosti využijeme k posílení role a pozice profese. Předložené a schválené změny klíčových vnitřních předpisů, tj. dozorčího a kárného řádu pro to

dle mého názoru vytvářejí potřebné předpoklady.

Na závěr mi dovoluje poblahopřát nově zvoleným členům výkonného výboru k jejich zvolení a všem členům výkonného výboru pak poděkovat za důvěru při volbě prezidenta komory. Zvláště bych také chtěl poděkovat Jiřímu Ficbauerovi za spolupráci v prezidiu v uplynulých třech letech, kdy působil souběžně ve vedení komory i zastupoval komoru v RVDA. Vítám jeho rozhodnutí soustředit se na práci v RVDA, konstruktivní spolupráce s dohledovým orgánem je pro další činnost profese naprosto klíčová.

Za svoji osobu pak mohu slíbit, že učiním vše pro to, aby změny, které jsme v naší činnosti v uplynulých letech zahájili, byly dotaženy do úspěšného konce tak, aby spolupráce v rámci profese, tj. mezi členskou základnou na jedné straně a volenými orgány a úřadem komory na straně druhé, byla hodnocena stejně pozitivně jako spolupráce profese s dohledovými a regulatorními orgány.

Petr Šobotník

prezident Komory auditorů ČR

Z mimořádného zasedání Výkonného výboru KA ČR

Bezprostředně po skončení XXI., náhradního sněmu Komory auditorů, který se konal 19. listopadu 2012 v Praze, se na svém mimořádném zasedání sešel Výkonný výbor v počtu 13 členů, jeden člen se z jednání omluvil. Předmětem jednání byly volby prezidenta a dvou viceprezidentů na nadcházející dvouleté funkční období. Podle statutu komory se volba prezidenta a viceprezidentů koná každé dva roky po volbách poloviny, tj. sedmi členů, Výkonného výboru. Jednání Výkonného výboru řídil ředitel úřadu Jiří Mikyna. Výkonný výbor se nejprve seznámil se zásadami voleb prezidenta a viceprezidentů a následně je odsouhlasil. Poté byla schválena volební komise ve složení

Hana Březinová, Jarmila Novotná a Jiří Mikyna.

Navrhování kandidátů a volby probíhaly tajným hlasováním. Na funkci prezidenta komory byli navrženi dva kandidáti, z nichž nominaci přijal pouze Petr Šobotník. V následující volbě byl naprostou většinou hlasů **prezidentem Komory auditorů České republiky opětovně zvolen Petr Šobotník.**

Rovněž na funkci prvního viceprezidenta a viceprezidenta komory bylo navrženo několik kandidátů, volby probíhaly tajně a vítězové byli zvoleni již v prvních kolech.

Prvním viceprezidentem komory byl znovu zvolen Ladislav Mejzlík a nově viceprezidentem Stanislav Staněk.

Po skončení voleb prezidenta a viceprezidentů převzal řízení zasedání Výkonného výboru prezident Petr Šobotník, který vyzval členy Výkonného výboru, aby si promysleli oblasti, kterým by se v rámci svého působení chtěli věnovat ve funkci předsedy nebo místopředsedy odborného výboru, resp. redakční rady (pro časopis Auditor a pro překlady).

Závěrem prezident popřál všem členům Výkonného výboru hodně úspěchů v nadcházejícím funkčním období.

Jiří Mikyna

ředitel úřadu Komory auditorů ČR

Evidenční záznam KPV za rok 2012

S blížícím se koncem roku opět připomínáme povinnost potvrdit **do 31. ledna 2013** svou účast na aktivitách v rámci kontinuálního profesního vzdělávání v roce 2012, a to formou Evidenčního záznamu.

Formulář je k dispozici na internetových stránkách Komory (v sekci pro členy pod odkazem Formuláře nebo Plnění KPV) a samostatně vložený ho najdete v tomto čísle časopisu Auditor. Na zadní straně formuláře je uveden text Vnitřního předpisu pro KPV.

Před odesláním zkontrolujte, zda jste na formuláři nezapomněli uvést své identifikační údaje (jméno, číslo oprávnění). Vyplněný formulář odešlete poštou na adresu Komory auditorů ČR (Opletalova 55, 110 00 Praha 1), faxem na číslo 224 211 905 nebo e-mailem na vzdelavani@kacr.cz.

Stanovený rozsah KPV činí **40 hodin/rok** pro všechny auditory, kteří jsou zapsaní v seznamu auditorů (s výjimkou auditorů, kteří měli v roce 2012 dočasný nebo trvalý zákaz výkonu auditorské činnosti). Pro auditory, kteří v průběhu roku 2012 začali opět aktivně vykonávat auditorskou činnost, činí limit KPV **60 hodin/rok** a není možné jej v závislosti na datu opětovného zápisu do seznamu auditorů alikvotně krátit (§ 3 odst. 5 Vnitřního předpisu pro KPV).

Do stanoveného rozsahu je možné započítat účast na vzdělávacích akcích pořádaných KA ČR (počet hodin určených pro zápočet do KPV je uveden u jednotlivých kurzů v pozvánce, na internetových stránkách a na daňových dokladech; v případě neúčasti na semináři není možné hodiny do KPV započítat), ale i jinými institucemi, dále lektorskou nebo publikační činností související s auditorskou profesí a také absolvování e-learningových kurzů (počet hodin určených pro zápočet do KPV je uveden u každého kurzu; podmínkou pro zápočet je úspěšné absolvování závěrečného testu).

I přes opakovaná upozornění a rekapitulaci informací přímo na formuláři Evidenčního záznamu se stále opakují některé chyby, které mohou vést k dalším

nesrovnalostem v budoucích letech. Upozornění na nejčastější chyby při vykazování hodin KPV najdete na internetových stránkách v sekci Pro členy, pod odkazem Plnění KPV.

Auditoři, kteří splnili minimální povinný limit KPV v rámci akcí pořádaných KA ČR (do tohoto počtu se nezapočítává převod hodin z minulého období), **nesmí Evidenční list zasílat**. Záznam je automaticky vygenerován z databáze KA ČR. **Počet hodin absolvovaných v roce 2012 u KA ČR je možné ověřit na internetových stránkách komory** (Pro členy – Plnění KPV) nebo telefonicky na oddělení vzdělávání.

Monika Kryštůfková
oddělení vzdělávání KA ČR

Připomínkové řízení IAASB k ISA 720

Rada pro mezinárodní auditorské a ověřovací standardy (IAASB) zveřejnila k připomínkám návrh standardu ISA 720 (revidované znění) „Odpovědnost auditora ve vztahu k ostatním informacím v dokumentech obsahujících auditovanou účetní závěrku a auditorskou zprávu a v dokumentech přiložených k účetní závěrce“.

Navrhovaný ISA 720 rozšiřuje pojem „ostatní informace“ a vysvětluje povahu odpovědnosti auditora s ohledem na ostatní informace.

Připomínky k návrhu standardu, který je v angličtině zveřejněn na internetových stránkách IFAC www.ifac.org, můžete jejich prostřednictvím zasílat do 14. března 2013.

-pse-

Výsledky voleb na XXI. sněmu KA ČR

Výkonný výbor

(470 platných hlasů a 5 neplatných hlasů)

Zvolení kandidáti	č. opr.	počet hlasů	procenta
prof. Ing. MÜLLEROVÁ Libuše, CSc.	0088	308	64,84 %
prof. Ing. KRÁL Bohumil, CSc.	0089	254	53,47 %
Ing. VÁCHA Petr	1948	221	46,53 %
Ing. NOVOTNÁ Jarmila	0993	217	45,68 %
Ing. DUBSKÝ Jaroslav, FCCA	1659	216	45,47 %
Ing. DVOŘÁKOVÁ Blanka	2031	205	43,16 %
Ing. KUBÝOVÁ Michaela	1810	171	36,00 %

Náhradníci

Ing. ŠVECOVÁ Eva	1905	139	29,26 %
Ing. FILIPCOVÁ Hana	0649	128	26,95 %
Ing. KOVÁČIK Peter	1623	103	21,68 %
Ing. NĚMEC Jaroslav	0238	96	20,21 %
Ing. FOJTÍKOVÁ Daniela	1920	90	18,95 %
Ing. RAJNOCHOVÁ Lenka	2040	83	17,47 %

Náhradník do Dozorčí komise

(381 platných a 54 neplatných hlasů)

Zvolený kandidát	č. opr.	počet hlasů	procenta
Mgr. Ing. VIKTORIN Jiří, MBA	2080	381	87,59 %

Výkonný výbor po volbách 2012 pracuje ve složení:

Sedm členů zvolených na období listopad 2010 až listopad 2014

jméno	č. opr.
Ing. ŠOBOTNÍK Petr, prezident	0113
doc. Ing. MEJZLÍK Ladislav, Ph.D., první viceprezident	1107
Ing. STANĚK Stanislav, viceprezident od 11/2012	1674
doc. Ing. BŘEZINOVÁ Hana, CSc.	0968
Ing. FICBAUER Jiří, CSc., MBA, viceprezident do 11/2012	0431
Ing. ŠTĚPÁN Michal	2053
doc. Ing. ZELENKA Vladimír, Ph.D.	1182

Sedm nově zvolených členů na období listopad 2012 až listopad 2016

jméno	č. opr.
Ing. DUBSKÝ Jaroslav, FCCA	1659
Ing. DVOŘÁKOVÁ Blanka	2031
prof. Ing. KRÁL Bohumil, CSc.	0089
Ing. KUBÝOVÁ Michaela	1810
prof. Ing. MÜLLEROVÁ Libuše, CSc.	0088
Ing. NOVOTNÁ Jarmila	0993
Ing. VÁCHA Petr	1948

Událo se na listopadovém sněmu

Po dvou letech se v pondělí 19. listopadu opět sešli auditori v kongresovém centru Top Hotelu v Praze na sněmu Komory auditorů ČR, který měl na programu schvalování zpráv o činnosti volených orgánů za uplynulé období a změn vnitřních předpisů, volbu poloviny nových členů 14členného Výkonného výboru, jakož i schvalování priorit činnosti v příštích dvou letech a strategie komory.

Celé jednání řídil první viceprezident komory Ladislav Mejzlík. Prezident komory Petr Šobotník sněm zahájil, přivítal přítomné auditory a hosty. V okamžiku zahájení sněmu byla přítomna necelá třetina (32,12 %) všech auditorů, přesně 440 auditorů včetně plných mocí. Tento počet nebyl dostačující k tomu, aby byl sněm usnášeníschopný, Petr Šobotník tedy v souladu se Statutem vyhlásil náhradní sněm se stejným programem. Aby mohl proběhnout řádný sněm, který by byl usnášeníschopný, musela by být přítomna alespoň třetina auditorů, tj. 457 auditorů. V průběhu sněmu se počet přítomných auditorů včetně plných mocí měnil. Během dopoledne se počet zvýšil na 499 auditorů, což představovalo 36 % všech auditorů, odpoledne výrazně klesl.

Ladislav Mejzlík ještě úvodem informoval o organizačních záležitostech, zejména týkajících se hlasování, a upozornil na dotazník k Mezinárodním standardům účetního výkaznictví (IFRS). Jeho cílem bylo zjistit, jak jsou IFRS používány v praxi auditorů.

Dopolední program sněmu byl zahájen volbou mandátové a návrhové komise a ověřovatelů zápisu, pak následovalo vystoupení hostů. Přítomní měli možnost vyslechnout si vystoupení prvního náměstka ministra financí Ladislava Minčíče, prezidenta Rady pro veřejný dohled nad auditem Jiřího Rusnoka, zástupce České národní banky Pavla Hollmanna, ředitele odboru kontroly Ministerstva financí Jana Mála, viceprezidenta Svazu účetních Martina Petra a viceprezidenta Komory daňových poradců Martina Tučka. Výňatky z jejich vystoupení si můžete přečíst na dalších stránkách tohoto čísla.

Dále se jednání sněmu ubíralo směrem k prezentaci zpráv. Petr Šobotník přednesl zprávu o činnosti výkonného výboru, v níž se věnoval mimo jiné klíčovým událostem v uplynulých dvou letech jako např. změnám v postavení komory a posílení veřejného dohledu.

Poté předseda dozorčí komise Josef Zídek přednesl zprávu o její činnosti, ke které vystoupil se svým diskuzním příspěvkem auditor Jiří Randák a doplnil jej auditor Emil Dušek. Josef Zídek na obě vystoupení reagoval a do diskuze, která byla dosti živá, se zapojil také Ladislav Mejzlík a Jiří Ficbauer. V rámci diskuze se Tomáš Bartoš z pléna zmínil o problematice stanovení ceny za audit.

Po diskuzi vystoupil předseda kárné komise Jiří Vrba, který komentoval zprávu o činnosti této komise s cílem představit kárnou komisi z trochu jiného úhlu pohledu než jen z pohledu statistiky a čísel.

Více z vystoupení k činnosti volených orgánů najdete dále v tomto čísle.

Ladislav Mejzlík dal posléze hlasovat k jednotlivým zprávám o činnosti. Zpráva o činnosti výkonného výboru byla schválena jednomyslně, přítomno bylo 444 členů komory včetně plných mocí.

Před hlasováním o schválení zprávy o činnosti dozorčí komise doporučil Ladislav Mejzlík vložit jako reakci na vznesené připomínky k této zprávě doplňující bod do usnesení sněmu. K tomu proběhla krátká diskuze, po níž vyzval předsedající sněmu k hlasování o návrhu auditora Jiřího Randáka neschválit zprávu dozorčí komise jako celku. V této chvíli bylo přítomno 444 členů, pro hlasovalo 14, proti 357 a 73 se zdrželo hlasování. Návrh tedy nebyl schválen. Následovalo hlasování o schválení zprávy o činnosti dozorčí komise. Z přítomných 418 auditorů hlasovalo pro 327, proti 12 a hlasování se zdrželo 79. Zpráva o činnosti dozorčí komise byla schválena.

Posléze prezident Petr Šobotník přednesl zprávu o hospodaření a účetní závěrce za rok 2010, kterou vzal sněm na vědomí. Dále komentoval účetní závěrku za rok 2011 a zprávu o hospodaření komory v roce 2011, o nichž dal předsedající sněmu hlasovat. Výsledkem bylo jednomyslné schválení 418 přítomnými auditory. Auditorem účetní závěrky za rok 2011 byla Olga Němcová. Zprávu auditorky vzal sněm na vědomí.

Petr Šobotník přednesl také zprávu o hospodaření za rok 2012, která byla v rámci hlasování vzata na vědomí.

Ještě před přestávkou na oběd přednesl Miroslav Kodada zprávu volební komise a upozornil, že uzávěrka pro odevzdání volebních lístků je ve 14.30 hod.

Vystoupení hostů trvalo déle, než se předpokládalo, a protáhly se rovněž diskuse k jednotlivým bodům, protože diskutující nesouhlasili s časovým omezením jejich příspěvků, takže plánovaný časový harmonogram

sněmu se nepodařilo dodržet. Sněmovní jednání pokračovalo až do pozdních odpoledních hodin a skončilo před půl šestou místo plánovaných 13.30 hod.

V úvodu odpoledního jednání, které začalo ve tři hodiny, nechal předsedající sněmu sečíst počet přítomných v sále, přítomno bylo 196 auditorů včetně plných mocí.

Sněm schválil auditora účetní závěrky KA ČR na roky 2012 a 2013 a jeho náhradníka, a to Olgu Němcovou a Jaroslavu Pechovou. Hlasování o novele Statutu proběhlo aklamací a všichni přítomní novelu schválili. O novele Zkušebního řádu se taktéž hlasovalo, jeden přítomný se hlasování zdržel, ostatní vyjádřili souhlas. Novela Zkušebního řádu byla schválena. Při hlasování o novele Příspěvkového řádu se jeden auditor zdržel hlasování, ostatní vyjádřili souhlas, i tato novela byla schválena.

Co se týče Dozorčího řádu, upozornil Ladislav Mejzlík na připomínky auditora Jiřího Randáka, které byly součástí materiálu k jednání sněmu. Připomínky byly označeny 2.1 až 2.7 a rozděleny do dvou bloků. První blok zahrnoval body 2.1 až 2.4, druhý blok body zbývající. První blok návrhů nebyl schválen, ze 196 auditorů bylo 30 pro, 127 proti a 39 auditorů se hlasování zdrželo. V rámci druhého bloku návrhů se hlasovalo zvláště k jednotlivým návrhům. Přítomných 196 auditorů svým hlasováním schválilo pouze bod 2.5, pro bylo 118 přítomných, proti 70 a 8 se hlasování zdrželo. K Dozorčímu řádu patřila také připomínka Josefa Zidka, a to upravit § 8, kterou sněm schválil 194 hlasy (ze 196 auditorů). Nakonec proběhlo hlasování o návrhu Dozorčího řádu včetně schválených pozměňovacích návrhů. Novela Dozorčího řádu byla schválena 186 přítomnými, 10 se hlasování zdrželo.

Stanislav Staněk pak seznámil sněm s návrhem nového Kárného řádu, k němuž byla doručena připomínka Radomíra Stružinského týkající se rozšíření okruhu osob, kterým je umožněno nahlížet do kárného spisu, o prezidenta komory. K tomu proběhla krátká diskuze a následně samotné hlasování aklamací. Výsledkem hlasování o pozměňovacím návrhu Radomíra Stružinského, kdy z přítomných 182 auditorů hlasovalo pro 37, proti

101 a 44 se zdrželo, bylo neschválení tohoto návrhu. Následně byl nový Kárný řád schválen podle předloženého návrhu 139 přítomnými (z celkového počtu 181 přítomných, 42 se hlasování zdrželo).

Dalším bodem jednání byla novela Vnitřního předpisu pro KPV, k níž přednesl komentář Stanislav Staněk. Hlasování o schválení novely proběhlo aklamací za přítomnosti 125 auditorů včetně plných mocí, z nichž 124 bylo pro a jeden auditor se hlasování zdržel.

Stanislav Staněk dále vystoupil k návrhu novely Směrnice pro odbornou praxi auditora. Tento návrh následně v rámci hlasování aklamací přijalo 124 ze 125 přítomných, jeden se hlasování zdržel.

Slova se dále ujal Michal Štěpán, aby ve stručnosti seznámil s navrhovanými změnami Auditorských standardů č. 52 a 56 a také s návrhem na upřesnění účinnosti standardu ISQC 1. Zmínil, že šlo o technické a formální úpravy. Nejprve sněm hlasoval o schválení změny data účinnosti Auditorského standardu č. 52, a to za přítomnosti 125 auditorů, kteří návrh jednomyslně přijali. Stejný počet auditorů hlasoval o schválení novely Auditorského standardu č. 56 a opět byli všichni přítomní (125) pro. Ve stejném duchu probíhalo taktéž hlasování aklamací o upřesnění účinnosti standardu ISQC 1, návrh byl jednomyslně přijat 125 přítomnými.

K mikrofonu se vrátil Stanislav Staněk, aby vystoupil ke Strategii Komory auditorů ČR. Hlasování aklamací se zúčastnilo 94 přítomných auditorů, kteří se jednomyslně vyslovili pro.

Priority činnosti KA ČR v letech 2013 až 2014 okomentoval prezident komory Petr Šobotník. Přítomných 94 auditorů včetně plných mocí svým hlasováním návrh jednomyslně podpořilo.

Sněmovní jednání se již chýlilo k závěru, když Miroslav Kodada seznámil přítomné s výsledky voleb do výkonného výboru a volby náhradníka do dozorčí komise. Výsledky voleb do výkonného výboru jsou na straně 4 tohoto čísla a na webových stránkách komory v sekci pro členy.

Poté seznámil přítomné Petr Šobotník s návrhem rozpočtu na rok 2013 a s důvodovou zprávou. Uvedl,

že byla podána připomínka auditora Jiřího Randáka, a to schválit rozpočet jako vyrovnaný. Po diskuzi k rozpočtu dal Ladislav Mejzlík hlasovat o návrhu Jiřího Randáka. Hlasováním aklamací 108 přítomných auditorů nebyl návrh Jiřího Randáka přijat, proti bylo 105 a pro 3. Následně proběhlo hlasování aklamací o předloženém návrhu rozpočtu na rok 2013, přičemž z přítomných 108 auditorů hlasovalo pro 105, jeden byl proti a 2 se zdrželi hlasování.

Na konci sněmovního jednání přednesl předseda návrhové komise návrh usnesení sněmu včetně nového bodu týkajícího se provádění kontrol kvality auditorské činnosti, který vzešel z diskuse na sněmu. Hlasování o návrhu usnesení proběhlo aklamací s jednomyslným souhlasem 105 přítomných auditorů.

Sněmovní jednání ukončil prezident komory Petr Šobotník mimo jiné poděkováním za účast auditorů na jednání až do pozdně odpoledních hodin.

Rekapitulace hlasování na sněmu

Na sněmu byly schváleny:

- novela Statutu,
- novela Zkušebního řádu,
- novela Příspěvkového řádu,
- novela Dozorčího řádu,
- nový Kárný řád.

Ostatní materiály, jejichž schvalování bylo na programu sněmu, sice byly náhradním sněmem schváleny, ale ve chvíli hlasování k jednotlivým dokumentům náhradní sněm pozbyl schopnost usnášení, protože nebyla přítomna alespoň desetina všech auditorů

(viz § 4 bod 1 Statutu Komory auditorů ČR). Tyto předpisy tudíž nelze považovat za schválené. Jde o:

- Vnitřní předpis pro KPV
- Směrnice pro odbornou praxi asistentů auditora
- AS č. 52 – změna data účinnosti
- AS č. 56
- ISQC 1 – upřesnění účinnosti

Tyto předpisy proto platí v původním znění.

Dále nelze považovat za schválené ani:

- Priority činnosti Komory auditorů ČR na roky 2013 až 2014
- Strategii Komory auditorů ČR
- Usnesení sněmu Komory auditorů ČR
- Rozpočet Komory auditorů ČR na rok 2013

Lenka Velechovská
redaktorka časopisu Auditor

Z vystoupení prezidenta Komory auditorů ČR Petra Šobotníka

Zpráva o činnosti Výkonného výboru

Jaké byly klíčové události v letech 2011 a 2012?

- zásadní změna postavení komory a významné posílení veřejného dohledu,
- aktivity Evropské komise směřující k dalšímu posílení dohledové činnosti a související úsilí KA ČR zajistit kvalitní výkon kontrolní činnosti na úrovni profesní samosprávy.
„Jsme jednou ze tří zemí Evropské unie, kde se podařilo kontrolní činnost udržet na úrovni profesní organizace, tzn. že převážná většina v návaznosti na přijaté směrnice zvolila cestu dohledových orgánů, oddělení kontroly od komory“;
- příprava technické novely zákona o auditorech,
- zásadní změny ve vedení a činnosti úřadu komory,
- úspěšná realizace sponzorovaného česko-švýcarského vzdělávacího programu,
- aktualizace vnitřních předpisů komory ke schválení sněmu,
- tlak na efektivní čerpání nákladů s cílem eliminovat dopad vyvolaných vícenákladů.

Legislativa a vnitřní normy

- Výbor pro regulaci a rozvoj profese – rozšíření působnosti výboru pro legislativu a vnitřní normy,
- příprava Strategie KA ČR pro další období,
- stanovisko k legislativním návrhům EK (MF ČR, RVDA, ČNB, Senát ČR, poslanci Evropského parlamentu).
„Výbor zajišťoval stanoviska k legislativním návrhům. Myslím si, že je velmi důležité to, co zde bylo řečeno, že pokud jde o Českou republiku panuje shoda mezi Ministerstvem financí, Radou, Komorou i dohledem České národní banky v tom, jaký máme názor na doporučení z úrovně Evropské unie;“

- novela zákona o auditorech,
- změny vnitřních předpisů KA ČR.

Vzdělávání pro auditory

- klarifikované ISA – prioritní téma 2011, 2012,
- v rámci česko-švýcarského projektu (29 seminářů, 2154 účastníků – zdarma),
- plnění limitu KPV (dlouhodobě cca 20 % auditorů neplní),
- zaměření vzdělávací činnosti na jednodenní semináře a klubové večery.

Vstup do profese

- liberalizace vstupu se odrazila ve zvýšeném zájmu o vstup do profese,
- úspěšnost zkoušek je cca 80 %,
- 193 osob ve zkouškovém systému (143 aktivních),
- počet žádostí o osvobození od dílčí části auditorské zkoušky je značný (zejména VŠE a ACCA):
 - 2009 – 212 žádostí (176/36),
 - 2010 – 277 žádostí (253/24),
 - 2011 – 204 žádostí (186/18),
 - 2012 – 83 žádostí (75/8).

Evidence auditorů a auditorských společností

- členská základna se v letech 2010-2012 výrazně nezměnila,
- celkový poměr zaměstnaných auditorů a OSVČ se nemění – mírný nárůst z 55 % na 57 %,
- snížení počtu asistentů auditora o cca 15 %,
- setkání s auditory v regionálních centrech 2x ročně,
- výměna osvědčení za oprávnění se dokončuje.

Auditorské standardy a metodika auditu

- důraz na kvalitní vzdělávání z oblasti metodiky auditu
 - výběr vzorků, testy kontrol, zpráva auditora, jiné zakázky,
 - klarifikované ISA,
- překlad příručky k uplatňování ISA při auditu SME a příručky k řízení kvality u SMP – zdarma,
- harmonizace ověřování čerpání prostředků ze strukturálních fondů,
- spolupráce s Výborem pro veřejný sektor.

Metodika účetnictví

- připomínky k celé škále novel zákonů,
- zástupce Komory v NÚR,
- spolupráce s odborem metodiky účetnictví MF ČR,
- lektorská podpora vzdělávacím akcím,
- významné aktivity podvýborů pro IFRS a finanční instituce.

Veřejný sektor

- spolupráce s odborem kontroly MF ČR,
- metodická pomůcka pro přezkoumávání hospodaření, harmonizace postupů auditorů a kontrolorů,
- stanoviska k problematice účetnictví státu,
- analýzy možností dalšího zapojení auditorů do ověřování v oblasti veřejného sektoru.

Informační politika – časopis Auditor

- pokračuje zaměření na specifika auditu a účetnictví vybraného odvětví/oboru – vydávání tematicky zaměřených čísel časopisu,
- bezplatná distribuce auditorům a asistentům auditora,
- modernizace webových stránek;
- inovace a modernizace informačního systému Komory s využitím prostředků česko-švýcarského programu.

Mezinárodní spolupráce

- zapojení do aktivit IFAC a FEE, členství v pracovních skupinách FEE, Petr Kříž – viceprezident FEE,
- setkání auditorů komor V4 v Českém Krumlově, červen 2012, za účasti prezidenta FEE (Philip Johnson),
- konzultace s ICAEW – zaměření na zkušenosti s prováděním kontrol kvality,
- konzultace s NIVRA – Nizozemsko v rámci česko-švýcarského projektu.

Rád bych zmínil poslední dvě části, a to spolupráci s anglickou obdobou auditorů, což je Institut účetních v Anglii a Walesu, kde jsou připraveni předávat nám své zkušenosti, zejména z hlediska provádění kontrolní činnosti tak, abychom ji posunuli kvalitativně na věcnou stránku a oprostili se od formálnějšího přístupu, řekl Petr Šobotník. Konzultovali jsme dále s Holanďany, byli jsme v Nizozemsku, Holanďané přijeli sem, takže se snažíme skutečně využívat to, co se ve světě děje, uvedl.

Úřad Komory

- Ing. Jiří Mikyna – ředitel úřadu Komory auditorů od 1. září 2011,
- JUDr. Milan Cigánek – tajemník Kárné komise od 1. dubna 2012;
- Veronika Kurtanská, MBA – vedoucí oddělení kontroly od 1. října 2012,
- nová organizační struktura úřadu,
- oddělení podpory Dozorčí komise a Kárné komise – funkce tajemníka Kárné komise,
- rozšíření prostor úřadu v souvislosti s nárůstem kontrolní činnosti,
- modernizace informačních systémů,
- podpora česko-švýcarského programu.

Hospodaření Komory

- bude přednesena podrobná zpráva;
- trvalý tlak na efektivní vynakládání nákladů s cílem eliminovat objektivní vlivy vyžadující nárůst nákladů,
- pokles výnosů - pohyblivý příspěvek,
- dopady česko-švýcarského projektu do hospodaření komory,
- skladba rozpočtu na roky 2013 a 2014.

Rada pro veřejný dohled nad auditem (RVDA)

- rozsáhlá spolupráce s RVDA – novely vnitřních předpisů,
- RVDA – odvolací orgán k rozhodnutím Kárné komise,
- KA ČR a RVDA zajišťují vzájemnou informovanost o stanoviscích k novelám Evropské komise,
- nárůst administrativní náročnosti je řešen v rámci Úřadu Komory bez dopadu na členskou základnu. „Učíme se spolupracovat, je to rozhodně něco jiného, než byly začátky v letech 2009 a 2010, a věřím, že tento proces povede ke zkvalitnění auditorův činnosti, což je v zájmu převážně většiny auditorů.“

Z vystoupení předsedy Dozorčí komise Josefa Zídka

Zpráva o činnosti Dozorčí komise

Náplň činnosti Dozorčí komise

- organizování a řízení kontroly kvality auditu,
- podávání návrhů na kárné řízení a účast na něm,
- kontrola plnění usnesení sněmu (§ 35 ZoA).

Pracovní kapacita pro realizaci činnosti:

- 11 členů Dozorčí komise,
- 6,75 zaměstnanců v oddělení kontroly kvality,
- každý člen Dozorčí komise průměrně měsíčně věnuje práci pro KA ČR 3-4 dny.

Počet kontrol kvality

- 2012 – 280 předpoklad,
- 2011 – 248,
- 2010 – 213,
- 2009 – 185,
- 2008 – 128,
- 2007 – 73,
- 2006 – 88.

Od roku 2006 se počet kontrol zvyšuje, jak je požadováno zákonem v rámci časového limitu tří let u subjektů veřejného zájmu a šesti let u ostatních auditů. V letošním roce je předpoklad 280 kontrol kvality, v čemž jsou zahrnuti i případně auditoři, kteří ještě kontrolu kvality neměli, anebo auditoři, kteří sice jsou auditory, ale nemají téměř žádné auditorské tržby, přesto podléhají této kontrole, minimálně v oblasti plnění podmínek členství, tzn. vzdělávání, placení příspěvků apod.

Zákon o auditorech od dubna 2009

- ustavil kontrolu kvality jako požadavek veřejného zájmu, a to vyžadovalo:
 - proškolení kontrolory kvality,
 - rozšířit a aktualizovat kontrolní dotazníky (ISA, přezkum obcí, finanční instituce a obchodníci s cennými papíry),

- zvládnout vyšší právní požadavky na obsah výstupních dokumentů z kontroly kvality.

Etapy kontroly kvality

- na místě u auditora – zpráva o výsledku kontroly,
- projednání výsledku kontroly na Dozorčí komisi – rozhodnutí o klasifikaci; „Jenom bych se zmínil o tom, ve zprávě je to opět obšířleji uvedeno, jak se vyhodnocuje kontrola kvality u auditora. Především je tato kontrola přímo na místě u auditora, její výsledky se prezentují v Dozorčí komisi, která jako kolektivní orgán rozhoduje o klasifikaci, o známkování této kontroly, a podle toho také dnes budete schvalovat změnu Dozorčího řádu, kde je uvedeno, že výsledek této kontroly se bude oznamovat auditorovi. Až dosud se tak nedělo. V podstatě se mu bude oznamovat, jestli prospěl, anebo neprospěl, a tudíž bohužel jde do kárného řízení. Rozhodnutí o klasifikaci je kolektivní, zapisuje se, hlasuje se o něm a porovnávají se výsledky minulé kontroly a kontroly současné, takže to vše tam hraje roli;“
- podstatné nedostatky vedou k opakování kontroly do 1-2 let nebo k návrhu na kárné řízení,
- málo či žádné nedostatky – v cyklu 3 let u subjektů veřejného zájmu a 6 let u ostatních.

Dozorčí komise zpracovává o své činnosti podle zákona o auditorech

- pololetně zprávu o činnosti,
- ročně souhrnnou zprávu o výsledcích kontroly kvality – na webu komory,

Činnost Dozorčí komise

- podléhá veřejné kontrole skrze Radu pro veřejný dohled nad auditem,
- se projednává čtvrtletně s výkonným výborem,
- průběžně s Kárnou komisí je zlepšována dokumentace případů.

V kontrole kvality se budoucí úsilí zaměřit na:

- posílení vlivu nezávislé kontrolní složky,
- zkvalitňování kontrolní dokumentace,
- zvýšení požadavků na vypovídací úroveň auditorského spisu,
- zvýšení účinnosti kontrolní práce a postupů ve správním řízení při zjištění nedostatků.

„V budoucnu vedle toho, co tady už dnes zaznělo, očekáváme především zdůraznění vlivu nezávislé kontrolní složky, tzn. že směr půjde ke zvýšení pravomocí nezávislých kontrolorů, dnes bychom řekli zaměstnanců komory tím, že se bude utlumovat závislá složka, volená Dozorčí komise. Ale to je výhled, o kterém jste tady dnes slyšeli z povolanější úst než z mých. Dále si myslím, že musíme neustále průběžně pracovat na zvýšení kvality kontrolní dokumentace i na postupu při

kontrole kvality u vás, u jednotlivých auditorů. Z toho všeho plyne, že můžete od nás očekávat zvýšení náročnosti na kvalitu vašich auditorských spisů, což asi není dobrá zpráva, ale je to trend, který je ve světě obecně uznáván. Dále Dozorčí komise bude muset plně zlepšovat i své pracovní výstupy jak v kontrole

kvality, tzn. v obsahu kontrolní zprávy, tak i výstupy pro kárné řízení z pohledu legislativního. Na závěr bych ještě řekl, že jsme dostali připomínku od pana auditora Randáka, který tady již dnes vystoupil, a to v tom smyslu, že zpráva dozorčí komise je neobsažná a že ji doporučuje neschválit.“

Diskuze ke zprávě o činnosti Dozorčí komise

Na výzvu moderátora sněmu Ladislava Mejzlíka k případným připomínkám reagoval auditor Jiří Randák se svými připomínkami ke zprávě o činnosti Dozorčí komise. Jiří Randák pokládá zprávu Dozorčí komise za neúplnou, s absencí sebekritiky. Uvedl, že zpráva neodráží skutečný stav kontrolní činnosti. A navrhl zprávu Dozorčí komise neschválit.

Následně vystoupil auditor Emil Dušek, který s vystoupením Jiřího Randáka souhlasil a vystoupení doplnil krátkým komentářem k provádění kontrol a svou připomínkou ke zprávě o činnosti dozorčí komise.

Předseda Dozorčí komise Josef Zídek na vystoupení auditorů reagoval a vysvětloval práci komise a kontrolorů kvality. Do diskuze týkající se kontroly kvality se svým vyjádřením zapojili také Ladislav Mejzlík a Jiří Ficbauer, kteří konstatovali, že jde o záležitosti sice velmi důležité, které jsou však metodického charakteru a nesouvisí se zprávou o činnosti Dozorčí komise. Jako řešení připomínek auditorů Jiřího Randáka a Emila Duška bylo navrženo doplnění samostatného bodu do usnesení sněmu.

O slovo se ještě přihlásil auditor Tomáš Bartoš, který dal v úvahu, zda by se kontrolní činnost neměla zaměřit spíše na poměr zakázky k ceně.

Z vystoupení předsedy Kárné komise Jiřího Vrby

Zpráva o činnosti Kárné komise

Cíle a poslání Kárné komise

„Cíle a poslání Kárné komise vyplývají z cílů a poslání Komory, která je samosprávným orgánem financovaným z příspěvků svých členů a která současně také hájí jejich zájmy.“

Ve zprávě o činnosti Kárné komise je zahrnut aktuální stav k začátku října 2012.

Jaké vyplývají závěry?

Významný nárůst případů řešených Kárnou komisí:

- dle návrhů Dozorčí komise,
- externí podněty.

„Obrovský, významný nárůst, externí podněty se objevují zejména v oblasti etiky, ale i v celé řadě dalších, někdy i v neauditorských službách, které ovšem musíme zúřadovat, založit spis, příslušné dotčené účastníky vyzvat k vyjádření apod.“

- interní podněty (KPV, neplacení příspěvků).

Legislativní cíle

Nutné respektování zákonných předpisů pro výkon auditorské činnosti ve veřejném zájmu:

1. zákon o auditorech v platném znění
2. etický kodex
3. správní řád
4. ostatní zákonné předpisy

Naše cíle

Prvořadým cílem není jen trestat, ale vychovávat, případně chránit. Je třeba:

1. využít všech možností práv samosprávné profese,
2. respektovat práva a povinnosti auditora,
3. v případech hodných zřetele ochránit zájmy auditora.

„Dále není možno se nezmínit o správním řádu, který řada z vás zná. Je to poměrně velmi obsáhlý zákon, který jsme povinni respektovat a který klade vysoké formální požadavky na průběh tohoto řízení.“

„V této souvislosti si ceníme rozhodnutí, o kterém tady před chvílí mluvil pan prezident Rusnok, že se výrazným způsobem zlepšila právní stránka odůvodnění těchto rozhodnutí. To samozřejmě není jenom zásluhou kárné komise, ale i prezidia, které nám na základě našeho požadavku umožnilo přijmout kvalifikovaného právníka, který by nám pomáhal tyto věci řešit. Milan Cigánek, který byl přijat od 1. dubna, se na těchto věcech podílí a současně zásadním způsobem přispěl k návrhu Kárného řádu, který máte před sebou ke schválení.“

Nutnost respektování správního řádu klade vysoké formální požadavky na průběh kárného řízení. V tomto směru publikovali členové kárné komise řadu

článků v časopise Auditor v období 2011-2012. Jako příklady lze uvést:

- Auditor č. 5/2011: Kárná komise po době hájení,
- Auditor č. 9/2011: Poznatky z kárné komise,
- Auditor č. 4/2012: Nahlédnutí do práce kárné komise,
- Auditor č. 5/2012: Ostřejší vítr nejen v kárné komisi,
- Auditor č. 8/2012: Někteří auditoři si (ne)rozumějí se správním řádem.

V pravomoci Kárné komise je i:

1. kárné řízení zastavit (již zahájené kárné řízení ze zákona),
2. nebo nezahájit z moci úřední (např. externí/interní podněty)
 - případy „neprokázání viny“, popř. spornost vytýkaného nedostatku („ve prospěch kárně obviněného“),
 - nutná součinnost kárně obviněného/znalost procesních pravidel.

Co na závěr?

Kárná komise nejen trestá, ale také chrání práva auditora v rámci samosprávné činnosti komory. Podstatou osvěty je i součinnost účastníků při správním řízení. Při pohledu na dnešní auditorium nemám pochyby o tom, že se nám tyto cíle podaří naplnovat.

„Mým dnešním cílem bylo ukázat vám kárnou komisi z té lepší poloviny než z té, která ze statistiky vyzněla jako nařízení. Řada těch, kterým jsme takto pomohli, to určitě pochopila. Ti, kteří byli nějak kárně odsouzeni, to samozřejmě chápat nemusí, nicméně taková je situace a my jsme od toho, abychom takto rozhodovali. Za sebe mohu říct, že jsem velmi rád, že s tím tuto možnost v rámci samosprávné profese máme.“

Listopadový sněm se konal v Praze 4 na Chodově

Prezence auditorů před zahájením sněmu

Prezidium ve složení P. Šobotník, L. Mejzlík a J. Ficbauer

Vystoupení prezidenta KA ČR Petra Šobotníka

Dopolední hlasování auditorů

První řada v sále je tradičně vyhrazena hostům

Na sněmu se volilo sedm nových členů výkonného výboru

Přestávka na oběd v hotelové restauraci

Ladislav Minčič

Jiří Rusnok

Pavel Hollmann

Z vystoupení hostů

Ladislav Minčič

První náměstek ministra financí Ladislav Minčič se ujal slova jako první a nejprve se zaměřil na připravovanou novelu zákona o auditorech. Uvedl, že se předpokládá předložení návrhu novely zákona o auditorech vládě do konce tohoto roku, účinnost se předpokládá od 1. ledna 2014. „Cílem novely je další zkvalitnění systému kontroly kvality u auditorů a auditorských společností a také posílení postavení Rady pro veřejný dohled nad auditem jako dohledového orgánu v oblasti auditu...“. Dále Ladislav Minčič zmínil některé úpravy, které připravovaná novela obsahuje. Jsou jimi například:

- jasnější vymezení výkonu auditorské činnosti,
- zcela nové vymezení pozastavení trvalého zákazu a ukončení výkonu činnosti auditora,
- sjednocení lhůt pro uznávání zkoušek na pět let,
- úprava seznamu auditorů a asistentů auditora tak, aby mimo jiné tyto úpravy odpovídaly novému občanskému zákoníku, který bude účinný také od 1. ledna 2014,
- rozšíření mlčenlivosti pro členy prezidia Rady pro veřejný dohled nad auditem, členy orgánů Komory auditorů, zaměstnance Komory, zaměstnance Rady pro veřejný dohled nad auditem a také pro kontrolory kvality.

Dále jde o jasnější vymezení auditorských standardů, vyšší požadavky na odbornou způsobilost a nezávislost členů výboru pro audit, legislativně technické změny, které se týkají třeba úpravy registrace auditorů ze třetích zemí a nové vymezení pojmu „auditor ze třetí země“, uvedl Ladislav Minčič.

„V procesu provádění kontrol kvality nedochází k zásadním systémovým změnám. Prováděním kontrol kvality bude i nadále na základě zákona zmocněna vaše Komora. Předkládaný návrh novely adaptuje úlohu Rady pro veřejný dohled nad auditem a Komory tak, aby nevznikaly výkladové nesrovnalosti či jakékoliv pochybnosti o jednotlivých kompetencích, povinnostech a odpovědnosti obou orgánů při řízení, organizaci a vlastním provádění systému kontroly kvality u auditorů a auditorských společností. Novela jednoznačně stanoví, že za provozování systému kontroly kvality je odpovědná Komora auditorů Radě.“

Novela dále obsahuje návrh sankcí, které vychází z obecných zásad správního trestání, neboť nedostatkem stávajícího zákona je částečná absence nástrojů k vymáhání splnění povinností vůči subjektům veřejného zájmu a Komoře auditorů ČR. „Primárním cílem vůči Komoře zde není samo trestání, ale náprava případného protiprávního stavu, a sankce je zde pouze možným donucovacím prostředkem k jeho nápravě.“

Dále Ladislav Minčič hovořil o novele směrnice EU o povinném auditu a o návrhu nařízení o specifických požadavcích na povinný audit u subjektů veřejného zájmu. Uvedl, že z dosavadního průběhu projednávání

převažuje u členských států, včetně České republiky (zastoupené ministerstvem financí), v obecné rovině spíše negativní postoj. Dále řekl, že vzhledem k námitkám mnoha členských zemí se předpokládá, že některé věci se promítnou do kompromisní podoby textu, který by měl do konce listopadu spatřit světlo světa. Dále se předpokládá, že by letos měly být načteny pozměňovací návrhy v Evropském parlamentu a začátkem příštího roku by v Evropském parlamentu mělo proběhnout plenární posouzení tohoto návrhu.

Diskutovanými opatřeními jsou například úprava povinného auditu u subjektů veřejného zájmu, dohled na úrovni EU (omezení samospráv). Samo ministerstvo financí považuje za efektivní ponechat dohled a odpovědnost za něj v co nejširší míře na národních orgánech dohledu nad auditem a na samosprávných organizacích auditorů a také stanovit v zásadě identická pravidla jak pro povinný audit u subjektů veřejného zájmu, tak všech ostatních subjektů, řekl Ladislav Minčíč.

Jiří Rusnok

Prezident Rady pro veřejný dohled nad auditem Jiří Rusnok se zaměřil na klíčové otázky aktuálního společného zájmu Komory auditorů a Rady pro veřejný dohled nad auditem. Hovořil mimo jiné o připravovaných krocích v souvislosti s evropskými legislativními návrhy i novely zákona o auditorech, které budou ovlivňovat fungování auditorské profese v České republice. Uvedl jeden z nich, a to, že část zpráv, které vznikají při kontrole kvality prováděné komorou, bude pravděpodobně v budoucnu muset být veřejně přístupná.

Jedním z bodů jeho vystoupení byla také otázka metodiky provádění kontrol a zajištění specialistů pro provádění kontrol kvality ve specifických odvětvích (např. bankovníctví, energetika). „Chci přitom zdůraznit, že kontrolor kvality nemusí být nutně a vždy pouze zaměstnancem komory. Může jít o skupinu lidí, kteří budou ad hoc k těmto případům povolávání a bude využita jejich základní specializace z oboru, ve kterém se pohybují.“

K řadě evropských návrhů se Rada staví skepticky. „Domníváme se, že zájmem dohledu by nemělo být převzetí absolutní kontroly nad výkonem regulace, ale poskytnout transparentní garanci za kvalitu vykonávaného dohledu, respektive regulace. Chci vás proto ujistit, že jako Rada pro veřejný dohled nad auditem nechceme v podmínkách České republiky jít dále, než to vyžadují relevantní vnější okolnosti, naše zkušenosti a než to vyžaduje povinná evropská legislativa.“

Rada se také intenzivně věnuje novele zákona o auditorech, pro Radu je významné, jak bude nastaveno a zpřesněno její postavení v systému regulace, tj. vztahu ke komoře i k samotným auditorům, bez ohledu na trendy vnímané ze zahraničí. „Jsme ovšem přesvědčeni, že dohled má zůstat dohledem a má respektovat fungující samosprávu“, uvedl Jiří Rusnok.

Rada podporuje některá novelou navržená zpřesnění vzájemného vztahu s komorou, jako jsou například:

- možnost nařídít kontrolu kvality, která dnes v zákoně de facto obsažena není,
- přesnější definování způsobu komunikace mezi Radou a komorou, kam například patří i povinnost informovat Radu o uložených kárných opatřeních,
- povinnost projednat úpravu vnitřních předpisů před jejich předložením ke schválení sněmu Komory auditorů.

Na závěr svého vystoupení se Jiří Rusnok zmínil o profesním vzdělávání a zkouškách. „Rada provedla v letech 2010-2012 celkem 10 kontrol vzdělávacích kurzů před auditorskými zkouškami. V naprosté většině případů jsme mohli konstatovat, že nebyly zjištěny žádné závažné nedostatky; úroveň zajištění, průběh kurzů a zkoušek jsou na velmi dobré úrovni a doporučení na dílčí zlepšení jsou od letošního roku komunikována v komoře prostřednictvím pravidelných dohledových zpráv.“ Konstatoval, že se spolupráce s komorou daří.

Pavel Hollmann

Ředitel sekce regulace mezinárodní spolupráce na finančním trhu České národní banky Pavel Hollmann své vystoupení věnoval třem oblastem, a to spolupráci ČNB s Komorou auditorů, kvalitě výstupů auditorské činnosti a budoucím evropským nařízením. Uvedl mimo jiné, že se ČNB při dohledové činnosti spoléhá a do značné míry bude spoléhat na výstupy auditorů. Velice důležitá je i zpětná vazba a vyjasnění toho, co auditor nalezl, vysvětlení, proč tak, jak je to napsáno, doporučuje nebo nedoporučuje, eventuálně má k něčemu výhradu. Za velice důležitou ČNB považuje i možnost školení auditorskými firmami, aby se vlastně dozvěděli to, co auditori v praxi vidí. Dále uvedl, Česká národní banka nesdílí názor, který je vyjádřen v úvodu připravované evropské směrnice, že současná struktura auditu a auditní činnosti v Evropské unii je zdrojem systémového rizika.

„Myslíme si, a rozhodně jsme ve shodě a vyjadřuje to pozice České republiky, že v co největší míře by měla být dána regulace a dohled na národní úrovni a co nejvíce využívat možnosti samosprávy Komory auditorů tak, jak se to v současné době osvědčilo.“ Dále se Pavel Hollmann zmínil o postoji ČNB k některým dalším návrhům evropské legislativy. ČNB je pro rotaci auditorů, ale rozhodně nepodporuje rotaci auditorských firem. Je proti zdvojení auditorů při auditu. Nesouhlasí se zásadním zákazem některých činností auditora. ČNB také nepovažuje za dobrou regulaci auditorských poplatků, je to otázka trhu, nabízených služeb, otázka konkurence a kvality. Uvedl, že ani ze strany evropského regulátora ESMA není žádná velká vůle nebo nadšení z toho, že by se mělo příliš regulovat, že by se měla příliš regulovat oblast auditu.

Jan Málek

Jan Málek

Ve svém vystoupení se ředitel odboru kontroly ministerstva financí Jan Málek soustředil na roli auditorů ve veřejném sektoru, a to především při přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků. Předmětem přezkoumání hospodaření je každoročně 6246 obcí, 743 dobrovolných svazků obcí a 57 městských částí hlavního města Prahy.

„V podstatě obce nad 20 tisíc obyvatel přezkoumávají auditoři, v loňském roce z 90 procent.“ Dále také popsal situaci z hlediska podílu auditorů na výkonu přezkoumání. U obcí se podíl auditorů do roku 2007 udržoval zhruba na 13 %, od roku 2008 stoupl na 14 % a v této rovině se udržuje dodnes.

U dobrovolných svazků obcí je trend opačný, v podstatě postupně klesá podíl auditorů na přezkoumání dobrovolných svazků obcí, který v loňském roce činil 25 %. Obdobná tendence se projevuje i u městských částí hlavního města Prahy, kde za rok 2011 auditoři přezkoumali 28 % z celkového počtu. Podle Jana Mála „přezkoumání hospodaření jako pravidelná a systematická kontrola ekonomického chování územních samosprávných celků včetně kontrol dodržování právních předpisů se zásadním podílem účasti auditorů přispívá ke zvýšení transparentnosti veřejných financí a k zamezování schodků v jejich hospodaření“.

Na základě podnětů od občanů k následné kontrole v obci ministerstvo financí vykonává od roku 2007 dozory nad správností vykonávaného přezkoumávání. Zobecněné poznatky z této dozorové činnosti jsou podkladem pro jednání s Komorou auditorů a krajskými úřady. To se následně v rámci kontrolních postupů promítá do úpravy metodických materiálů tak, aby docházelo k jednotnému usměrňování výkonu přezkoumání, uvedl Jan Málek.

„Společným cílem ministerstva financí a Komory auditorů je kontrolu veřejných prostředků nadále zkvalitňovat a současně se více zaměřovat na problematiku sféry hospodaření územních samosprávných celků.“

Na závěr své prezentace Jan Málek nabídl komoře zpřístupnění informačního systému „Modul plánování a přezkoumávání“, vytvořeného na podporu zákona č. 420/2004 Sb., který již využívají při výkonu přezkoumání krajské úřady a Magistrát hlavního města Prahy. Tento systém vede kontrolora celým přezkoumáním, dodává mu potřebné informace a zároveň ho metodicky usměrňuje.

Martin Petr

Slova se ujal také zástupce sesterské organizace, a to viceprezident Svazu účetních Martin Petr. Představil Svaz, který od roku 1990 sdružuje jak účetní, tak i auditory, daňové poradce a ostatní zájemce o účetní profesi. Svaz účetních sdružuje více než sedm tisíc členů v rámci sedmnácti organizačních jednotek.

Uvedl dvě stěžejní a základní oblasti spolupráce s Komorou auditorů, a to na půdě Národní účetní rady

Martin Petr

Martin Tuček

a IFAC. Svaz účetních je stejně jako Komora auditorů řádným a plnohodnotným členem IFAC. Jako další oblast spolupráce zmínil uznávání předchozích zkoušek, respektive vzájemnou spolupráci v rámci porady profesních organizací.

Martin Tuček

Poslední vystupujícím hostem byl viceprezident Komory daňových poradců Martin Tuček, který je zároveň auditorem. V úvodu hovořil o spolupráci obou komor a zmínil se o společném projektu vydat knihu s interpretacemi Národní účetní rady. Ve svém vystoupení se zamyslel nad aktuální výzvou, kterou je pro obě komory formulování vizí a strategií. „Po 20 letech existence Komory auditorů České republiky a Komory daňových poradců České republiky se opět vracíme k základním otázkám: kdo jsme a kam kráčíme?“ Hovořil o změnách, které proběhly či probíhají a mění svět, a o reakci na ně v rámci Komory daňových poradců i v rámci Komory auditorů. Věnoval se také roli státu, který má vliv na výkon obou profesí a který určuje míru regulace a odpovědnosti. Také Komora daňových poradců má v současné době ve vnějším připomínkovém řízení návrhy novely profesního zákona.

Martin Tuček zmínil změnu v zákoně o daňovém poradenství týkající se pozastavení výkonu činnosti, se kterou KDP ČR nesouhlasí a připomínkuje ji. Poukázal na obdobné ustanovení v zákoně o auditorech.

Dotaz Radomíra Stružinského k vystoupení Ladislava Minčiče

„Mám jenom krátký dotaz na pana náměstka Minčiče. Měl jsem tu šanci asi dvakrát si přečíst návrh novely zákona o auditorech a měl bych k ní jeden dotaz. Tato novela zřizuje nový orgán, a to disciplinární komisi Rady veřejného dohledu nad auditem, a je tam uvedeno, že tato komise bude mimo jiné financována také z pokut a sankcí, které budou ukládány Komoře auditorů za nesoučinnost. Pokud by tyto pokuty nestačily, bude tato disciplinární komise financována ze státního rozpočtu? Když se přitom podíváme do tohoto návrhu zákona, v úvodu je důvodová zpráva a na první straně je řečeno, že tento zákon nebude klást žádné nároky na státní rozpočet. Chtěl bych se proto zeptat pana náměstka, zda se víceméně předpokládá, že nesoučinnost Komory, nebo příležitostí pokut bude tolik, že to bude dostatečné pro financování tohoto orgánu. Děkuji.“

Ladislav Minčič

„Chtěl bych vás ubezpečit, že problém sankcí nebo pokut není zaváděn, jak jsem se snažil vysvětlit i ve svém vystoupení, a to proto, že si myslíme, že k porušení příslušných povinností bude docházet. I z tohoto důvodu předpokládám, že rozpočet Rady bude silně závislý na předpokládaném výnosu takovýchto pokut, by asi nebylo úplně korektní. Chci říci, že Rada dostává pravidelně ve 4 tranších

celoročně příslušnou částku z veřejného rozpočtu. V zásadě tuto částku dokonce ani nevyčerpává, takže není obava z toho, že by nad rámec běžně rozpočtovaných částek měl být zásadním zdrojem fungování dohledu i výnos z takovýchto pokut. Opakuji, že je to kvůli tomu, aby celý systém dohledu, organizace a garantování kvality byl z právního hlediska perfektní, a pokud jsou ukládány nějaké povinnosti a svým způsobem je za výkon kvality fakticky zodpovědná Komora, ale přitom své účty skládá z toho, že to plní dobře, Radě, tak tam musí být sankční mechanismus. Není to ale tak, že by se předpokládalo, že uvalování sankcí je existenčním problémem disciplinárního řízení. Chci vás nicméně ubezpečit, že tak tato otázka nestojí. Život samozřejmě ukáže, ale pevně věřím, že tomu tak není.“

Co na sněmu nezaznělo

Krátce po sněmu, který se konal 19. listopadu, obdržela redakce časopisu Auditor dopis od auditora Emila Duška, v němž se kriticky vyjádřil ke zprávě o činnosti Dozorčí komise KA ČR (DK), jež byla součástí projednávaných sněmovních materiálů, ale i k samotné práci této komise.

Před sněmem, koncem října, zaslal pan Dušek komoře své připomínky a žádost o doplnění statistiky ke zprávě o činnosti DK, ale žádnou odpověď neobdržel ani dopisem ani na sněmu.

K dopisu zaslánému redakci pan Dušek přiložil také text příspěvku připraveného do diskuse na sněmu, s nímž ale nakonec nevystoupil. Pouze se připojil několika slovy ke kritice a připomínkám vzneseným auditorem Jiřím Randákem, který pokládal zprávu DK za neúplnou, neodrážející skutečný stav kontrolní činnosti a postrádající sebekritiku.

Níže citujeme z textu zmíněného diskusního příspěvku pana Duška i ze žádosti o doplnění statistiky ke zprávě o činnosti DK, v níž mimo jiné poukázal na nesoulad při výpočtu procenta nárůstu kontrol.

Ke zprávě o činnosti DK a kontrolám kvality

Ve zprávě o činnosti Dozorčí komise jsme se dočetli, že „Kontrola kvality auditu představuje v životě komory nový fenomén a že „v roce 2011 byl zvýšen počet kontrol proti roku 2010 o 16 %.“

Pisatel zřejmě vyjadřuje reakci na nový fenomén (tj. nový jev) tím, že DK zvyšuje počet kontrol.

Ve zprávě o činnosti Dozorčí komise jsou na str. 23 v tabulce uvedeny údaje o počtu provedených kontrol v I. a II pololetí roku 2012 115 + 165 (odhad) = celkem 280 kontrol.

Podívejme se do předložené tabulky – a zjistíme, že počet kontrol v roce 2011 se uvádí 248 a v roce 2012 za I. pololetí 115 a II. pol. roku – odhad 165, v roce 2012 celkem 280 kontrol. Proti roku 2011 je to nárůst 37 kontrol, tj. o 11,5 % (nikoliv o 16 %, jak se tvrdí ve zprávě).

Prosím o doplnění těchto údajů.

Celkem z počtu 280 kontrol provedených v roce 2012 bylo u

Text	Počet	% podíl na trhu	Počet závad
Auditorské společnosti	Xo	TXo %	ZXo
OSVČ	Yo	TYo %	ZYo
- z toho	Y1	do 1%	ZY1
	Y2	od 1,1% do 3%	ZY2
	Y3	od 3,1% do 6%	ZY3
	Y4	od 6,1% do 10%	ZY4
	Y5	více než 10%	ZY5
Celkem	Xo+Yo=280		ZXo až ZX5

Připojte též údaje o počtu kontrol roku 2012 z 280 provedených kontrol a počtu závad u subjektů veřejného zájmu se srovnáním s ostatními subjekty (uvedte též % podíl na trhu).

Dále prosím o doplnění statistiky počtu kontrol a počtu závad podle věku auditorů

věk do 40 let

věk od 41 do 50 let

věk od 51 do 60 let

věk více než 60 let

auditorské společnosti

Celkem kontrol 280

Zpráva dále uvádí, že: „I když soubor zkontrolovaných subjektů se stanovenou dřívější lhůtou kontroly kvality, kdy nedostatky byly vyhodnoceny jako podstatné a významnější, je poměrově významný, je z hlediska posouzení rizika nutno uvést, že nekvalita u více než 30 % ověřovaných oblastí byla zjištěna u vzorku kontrolovaných subjektů, které se na celkových tržbách všech ověřovaných auditorů v roce 2011 podílely 10 %. Z uvedeného lze tedy dovodit, že nedostatky vedoucí k opakování kontroly kvality jsou zjišťovány především u auditorů a auditorských společností s malým objemem fakturace a menšinovým podílem na celkovém trhu.“

Toto tvrzení je zajisté pravdivé, ale otázka je, zda není zavádějící. Opravdu ti malí jsou špatnými auditory? Nebo u těch velkých nebyla dostatečná kontrola?

Podívejme se na rozdělení trhu.

Auditorské společnosti v roce 2011 zaplatily na pohyblivých příspěvcích 16 352 tis. Kč, pohyblivé příspěvky OSVČ byly ve stejném období jen 1 522 tis. Kč. Trh je tedy rozdělen na 91 % ve prospěch auditorských společností. Kontrola těch 9 % zbývajících auditorů je velmi snadná, nenáročná. Čím menší auditor, tím rychleji a důkladněji je možné jej zkontrolovat. Jestliže půjdeme cestou nejmenšího a nejsnazšího odporu, zvýšíme počet kontrol u těch nejmenších. Každý zkontrolovaný malý auditor je jeden puntík do počtu kontroly. Zpráva DK nic neříká o tom, kolik kontrol se provedlo v tom malém, mělkém rybníčku, v němž plavou jen čudly a mřenky, a kolik se jich uskutečnilo ve velkém rybníku, který je ovládán kapitálními kapry, sumci a štikami. Škoda.

Zpráva DK se nezmiňuje vůbec o tom, jak se kontroluje audit tam, kde dnes klient je objektem zkoumání policie pro podvody, podplácení, daňové úniky a další nepravosti. V této oblasti už se nejedná o rybník, ale o moře, ve kterém plavou žraloci, kteří koušou.

Pokud se tam dodatečně zjistí, že audit = auditorský spis, týkající se stíhaných společností, je v pořádku a v souladu s mezinárodními předpisy, pak je nutné se zamyslet nad tím, jaká je zde souvislost mezi vzorným spisem auditora a policejním stíháním klienta.

Dílicí závěr:

Zpráva DK je opravdu nedostatečná, říkáme my auditoři, a ptáme se, je nedostatečná i kontrola? To nevíme. Dozví se to aspoň Rada pro veřejný dohled nad auditem? Nevíme.

K nezávislosti auditora

Nezávislost auditora se neustále zužuje. Auditor musí ustát získání zakázky na napjatém trhu auditu, podepsání smlouvy o auditu, prohlášení klienta dle povinných požadavků mezinárodních směrnic na hlavičkovém papíru klienta, musí se vypořádat s povinnostmi vůči finančním orgánům a orgánům sociálního a zdravotního zabezpečení a dnes dle „nového fenoménu“ též vůči kontrole DK – dnes vlastně již nadřízeného orgánu auditora. Žádný auditor není nezávislý.

K nezávislosti kontrolorů DK

S úctou k jejich kvalifikaci, kterou uznáváme. Jsou vyškolení na mezinárodní směrnice, avšak vyškolení kontrolori DK nikdy nesjednávali zakázku na audit, nikdy neprováděli audit, nikdy nevydali žádnou auditorskou zprávu. Jsou vyškolení na mezinárodní auditorské směrnice a uplatňují závěry, které mají zapsané na počítači. Nemají zkušenost s auditem. Nejsou nezávislí. Jejich závislostí je jejich dobře nastavená mzda, kterou musí obhájit. Musí najít nedostatky v činnosti auditora za každou cenu. Hledají a vždy najdou. Jinak neobstojí a přijdou o svou mzdu, o své zaměstnání.

K článku Ing. Michala Štěpána v časopise Auditor 8/2012

(článek Auditorské standardy – policajt, nebo rádce?) Velmi děkuji za prezentaci jeho názorů, které jsou totožné s mými. V odstavci „Rizika“ říká, že: „A pokud vyhodnotím určitou oblast jako oblast bez rizika významně

chyby, říká mi standard jasně: Žádné další postupy nejsou potřeba!“

Uzná tento vzor mého auditorského postupu můj vyškolený kontrolor? Nevím, rád bych, aby uznal.

Na závěr bych se chtěl znovu identifikovat. Jsem E. D., č. opr. 0585, můj podíl na trhu z toho malého rybníku OSVČ, který existuje v rozsahu 9 %, je mým pohyblivým příspěvkem do KA ČR Kč 1.827,00 za rok 2011, z 1 502 000 Kč = 0,1216 %.

Z celkové obsazenosti trhu 17 874 000 Kč je můj podíl na trhu $1.827/17874000 \times 100 \% = 0,01022 \%$.

Ptám se, zda není 2x kontrola kvality u mne za těchto parametrů absurdní? Zda zapůsobí u mne kontrola na obecné zlepšení auditorské činnosti? Pochopí to vyškolený kontrolor a chce to pochopit též DK? Nevím, asi ne.

Emil Dušek

Vyjádření Dozorčí komise a oddělení kontroly auditorské činnosti k dopisu Emila Duška

Dozorčí komise bezprostředně po konání sněmu zaslala přímo pisateli panu Duškoví dopis, ve kterém reagovala na skutečnost, že předmět jeho dopisu nebyl zařazen na jednání sněmu. Z tohoto dopisu citujeme.

„Jak jsme již zmínili v písemné omluvě Vám zaslání, chybou v interním administrativním procesu se Vaše žádost nedostala mezi připomínky určené k projednání na sněmu Komory auditorů. Po doručení na Komoru byla postoupena přímo Oddělení kontroly kvality a následně projednána jako běžná žádost o informaci na řádném zasedání Dozorčí komise konaném 13. listopadu 2012.

Na tomto zasedání se členové DK po důkladné diskusi shodli na závěru, že Vámi požadovaná data jsou částečně přístupná jednak na webových stránkách Komory, ale též přímo ve Zprávě Dozorčí komise uvedené ve sněmovních materiálech. Dále Vás v této souvislosti můžeme odkázat i na Souhrnnou zprávu o kontrole, kterou Komora vydává podle § 24 odst. 11

zákona o auditorech a zveřejňuje na webových stránkách Komory.

Ostatní Vámi požadovaná data nejsou sledována, neboť jejich získání by bylo mimořádně pracné a získané údaje prakticky nevyhodnotitelné. Tato skutečnost je dána tím, že závada zjištěná kontrolou kvality může být in concreto jak významná a plošná (např. všechny spisy auditora nesplňují určitou požadovanou povinnost danou auditorskými standardy), tak i zcela marginální (závadu mají jen určité spisy, případně je závada vzhledem ke zvláštnostem účetní jednotky nepodstatná). Přesto se jedná o závadu. Závadě se nepřiznává její aritmetická váha. Proto se závady sledují pouze podle druhů a ve vazbě na standard mezinárodních auditorských standardů (jak je uvedeno v Souhrnné zprávě).“

Pozn. redakce: Vyjádření Dozorčí komise a oddělení kontroly auditorské činnosti k jednotlivým dílčím bodům obsaženým v dopise Emila Duška bude zveřejněno v lednovém čísle časopisu Auditor.

Kdo se podílel na průběhu XXI. sněmu

Moderátor sněmu Ladislav Mejzlík

Mandátová komise: zleva Ivo Rambousek, Zdeněk Grygar, Jarmila Novotná

Návrhová komise: zleva Libuše Müllerová, Radomír Stružinský, Daniel Stirský

Volební komise pracovala ve složení: Miroslav Kodada (na snímku), Michal Bareš, Bohumír Holeček, Jiří Jarkovský, Bohumil Klapka

Na sněmu pomáhali také pracovníci úřadu KA ČR

Technickou podporu sněmu zajistila firma Centin

Ověřovateli zápisu o průběhu sněmu byli Pavel Kulhavý a Irena Liškařová.

Dotazy a odpovědi z oblasti metodiky auditu

Upozorňujeme, že stanovisko Komory auditorů ČR je založeno na současném znění právních předpisů a jejich převažujících interpretacích, které se mohou v budoucnosti změnit. Doporučujeme proto ověřit si závěry uvedené ve stanovisku, pokud bude existovat časová prodleva mezi poskytnutím stanoviska a jeho praktickým využitím. Dovolujeme si upozornit, že Komora auditorů ČR nemůže vydávat závazná stanoviska a nemůže suplovat funkci regulátora účetnictví a auditu. Závazná stanoviska může vydávat pouze soud. Komora tedy žádným způsobem neodpovídá za jakoukoli škodu, která by vznikla v souvislosti s využíváním prezentovaného názoru. Při zpracování vyšla Komora pouze z informací, které jí byly poskytnuty.

Stanovisko bylo projednáno v relevantním odborném výboru.

Dotazy i odpovědi v plném znění naleznete na webových stránkách Komory www.kacr.cz v části Předpisy a metodika – Metodická podpora – Dotazy a odpovědi k metodice účetnictví a auditu 2012.

Oblast definice auditorské činnosti

Žádáme Vás tímto o stanovisko k vymezení pojmu auditorská činnost v návaznosti na pojištění auditorů při auditech projektů financovaných ze zdrojů EU. Naše společnost provádí kromě klasických auditů účetních závěrek také auditu projektů financovaných z evropských fondů. Předmětem tohoto auditu, formulovaným ve smlouvách, je např. výrok auditora:

- O správnosti a úplnosti zaúčtování všech výdajů vykázaných za auditované období, vzorek pro ověření bude vybrán auditorem v souladu s relevantními standardy, správností zaúčtování se rozumí zaúčtování výdajů v souladu s právními normami ČR, úplností zaúčtování se rozumí oddělené zaúčtování všech způsobilých výdajů a zároveň pouze výdajů souvisejících s projektem.
- O tom, že vykázané způsobilé výdaje byly ve stanoveném období uhrazeny v souladu s podmínkami stanovenými Příručkou pro příjemce finanční podpory OP VK (vzorek pro ověření je vybrán auditorem v souladu s relevantními standardy).
- O tom, zda vybraný vzorek zadaných zakázek byl zadán v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tak i v souladu s postupy stanovenými v Příručce pro příjemce finanční podpory z OP VK (kap. 7), vždy dle relevantního předpisu, kterým se příjemce byl povinen řídit.
- O tom, že výdaje projektu jsou v souladu s rozpočtem projektu.

Výše uvedené se však vztahuje také k auditu projektů financovaných z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost.

Jsme toho názoru, že tento audit se řídí ustanovením § 2 písm. b) zákona o auditorech, kde: auditorskou činností se rozumí provádění povinného auditu, přezkoumání hospodaření podle jiného právního předpisu, pokud toto přezkoumání provádí auditor, ověřování účetních záznamů, pokud tak stanoví jiný

právní předpis, a ověřování jiných ekonomických informací prováděné podle auditorských standardů.

Auditorským standardem, podle kterého se při tomto auditu řídíme, je ISAE 3000 a ISA 800.

Prosím Vás o stanovisko, zda náš názor je správný či nikoliv. Uvedené stanovisko bude mít souvislost s našim pojištěním, neboť jsme pojištěni mimo jiných činností na auditorskou činnost dle zákona o auditorech.

Stanovisko KA ČR:

Zakázky prováděné v souladu se standardem ISAE 3000 Ověřovací zakázky, které nejsou audity ani prověrkami historických finančních informací, představují ověřovací zakázky. Některé z řídicích orgánů již přímo ve svých příručkách pro příjemce finančních prostředků požadují použití tohoto standardu pro ověřování oprávněnosti čerpání těchto prostředků. V souvislosti s touto problematikou Komora auditorů ČR publikovala v sekci „na pomoc auditorům“ v časopisu Auditor č. 2/2012 článek „Jak ověřovat či jinak kontrolovat čerpání dotací z fondů Evropské unie.“

Standard **ISA 800 Zvláštní aspekty – Audity účetních závěrek sestavených v souladu s rámcem pro zvláštní účely** se zabývá zvláštními aspekty uplatňování standardů ISA na audity účetních závěrek sestavených v souladu s účetním rámcem pro zvláštní účely a jeho použití při ověřování čerpání dotací z fondů Evropské unie se tedy jeví jako nevhodné.

Dle našeho názoru ověřování dotací prováděné v souladu se standardem **ISAE 3000 Ověřovací zakázky**, které nejsou audity ani prověrkami historických finančních informací, představuje auditorskou činnost, neboť se jedná o ověřování jiných ekonomických informací prováděné podle auditorských standardů (§ 2 písm. b) zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech).

oddělení metodiky KA ČR

Aktuální vývoj úpravy finančních nástrojů podle IFRS

Jednou z významně měnících se oblastí výkaznictví podle Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (dále jen IFRS) je v poslední době oblast finančních nástrojů, jejich zařazování do portfolií, ocenění a zveřejnění. Kromě obecné potřeby reagovat na finanční krizi z let 2007-2010 úpravou pravidel účetnictví a výkaznictví byla hnacím motorem změny i snaha o konvergenci účetnictví podle IFRS a US GAAP (v USA používané standardy, vydávané FASB).

Poslední měsíce potvrdily, že zřejmě nebude možné dosáhnout plánované míry konvergence s US GAAP, jelikož FASB připravuje vlastní řešení otázky snížení hodnoty finančních aktiv (tzv. asset impairment). V tuto chvíli zůstává hlavním cílem přehlednější a zjednodušené účetních pravidel.

Kromě oslabení trendu konvergence došlo v poslední době k rozdělení legislativní úpravy, kdy EU nepřijala některé nové standardy vydané IASB, a tudíž účetní jednotky, které sestavují účetní závěrky v souladu s IFRS přijatými EU, nemohou tyto standardy aplikovat. V oblasti upravující finanční nástroje jde o standardy IFRS 9 a IFRS 13. V současnosti platí pro účetní jednotky aplikující IFRS ve znění přijatém Evropskou unií standardy IAS 32, 39 a IFRS 7, které byly EU s mírnými úpravami přijaty.

Změny ve standardech, ať již se jedná o nové standardy, jejich revize a návrhy standardů (Exposure Drafts), lze rozdělit do několika kategorií v několika fázích. V dalším textu je stručný popis hlavních změn jednotlivých standardů.

Obecně je možno říci, že cílem navrhovaných změn bylo zejména zjednodušit pravidla pro vykazování finančních nástrojů, zejména jejich klasifikaci, stanovit pravidla pro ocenění, příp. snížení hodnoty a zjednodušit pravidla pro vedení zajišťovacího účetnictví. V průběhu projednávání změn a nových návrhů se však narazilo na neshody mezi jednotlivými profesními či zájmovými skupinami, případně na těžkosti, které by zavádění některých nových přístupů přinášelo v praxi.

Před rokem 2009 upravovaly oblast finančních nástrojů IAS 32 Finanční nástroje: vykazování a IAS 39 Finanční nástroje: účtování a oceňování. IAS 32 definuje jednotlivé kategorie finančních nástrojů (aktiva, závazky, nástroje „vlastního kapitálu“), způsob určení kategorie v případě komplexních finančních nástrojů, způsob jejich rozdělení a vykázání, možnosti zápočtu jednotlivých součástí komplexních finančních nástrojů. Dále v roce 2005 vydaný IFRS 7 Finanční nástroje: zveřejnění, který upravuje kategorie finančních nástrojů a rozsah zveřejněných informací o rizicích, která z těchto finančních nástrojů pro účetní jednotku vyplývají.

Aktuálně upravují oblast výkaznictví finančních nástrojů tyto standardy:

(Pozn.: pro účetní jednotky vykazující v rámci EU platí IAS 39 v původním znění, IFRS 9 a IFRS 13 se nepoužijí.)

IAS 39 Finanční nástroje: účtování a oceňování

Standard je od roku 2009 postupně nahrazován jednotlivými verzemi nového IFRS 9. V současné době zůstává v platnosti část původního IAS 39, která upravuje snížení hodnoty finančních nástrojů oceňovaných v naběhlé hodnotě, zajišťovací účetnictví a obsahuje definice efektivní úrokové míry a transakčních nákladů.

IFRS 9 Finanční nástroje

První verze standardu IFRS 9 (2009) upravovala způsob, jakým jsou finanční aktiva zařazena do jednotlivých portfolií. Jednou z hlavních změn bylo, že do procesu rozhodování o zařazení finančního aktiva do portfolia vstupuje posouzení obchodního modelu účetní jednotky, který aplikuje na finanční nástroje. Zjednodušeně řečeno, účetní jednotka získala možnost zohlednit při zařazení finančního nástroje do jednoho z portfolií úmysl, se kterým daný nástroj pořizuje. Vzhledem k tomu, že zařazení do portfolia předurčuje způsob ocenění (ve smyslu ocenění v historické ceně či reálné hodnotě), přináší účetním jednotkám tato změna nutnost vytvoření obchodního modelu, který zohlední i plánovaný vývoj dané společnosti.

Úprava IFRS 9 (2010) v následujícím roce rozšířila pravidla klasifikace na finanční závazky, kdy byla v podstatě převzata původní úprava z IAS 39.

Povinný termín pro zavedení IFRS 9 byl po několika odkladech posunut na účetní období začínající po 1. lednu 2015.

V současné době se očekává vydání dalších dokumentů týkajících se:

- Klasifikace a ocenění – očekává se návrh diskuzního materiálu (s drobnějšími změnami oproti stávajícímu stavu) v posledním čtvrtletí roku 2012.
- Snížení hodnoty - poměrně radikální změnou bylo navrhované zavedení modelu snížení hodnoty aplikací modelu tzv. očekávaných ztrát, který se liší od stávajícího přístupu („vzniklých/realizovaných ztrát“). Základní myšlenkou nového přístupu byl požadavek, aby účetní jednotka zohlednila ve své závěrce i ztráty, které ještě nerealizovala, ale zároveň charakter pořizovaného aktiva naznačuje, že k určitému snížení hodnoty může v budoucnu dojít, resp. s jistou mírou pravděpodobnosti dojde. V praxi by to znamenalo potřebu vytvořit opravnou položku ke konkrétnímu

aktivu již v okamžiku jeho pořízení. Tato poměrně radikální změna přinesla diskuze o kontroverznosti související s vykazáním této ztráty vzniklé první den držení tohoto aktiva. Tento postup by totiž zdůraznil váhu chápání kapitálu jako regulatorní veličiny na úkor ekonomického kapitálu, který zohledňuje události v obdobích, kdy nastávají, a nesnaží se vytvářet neodůvodněné polštáře do budoucna. V dalších fázích diskuze se od tzv. ztráty prvního dne ustoupilo. Další související otázkou je, jak dlouhý interval pro posouzení budoucí ztráty použít – uvažované možnosti jsou 12 měsíců nebo celková doba do splatnosti.

- Zajišťovací účetnictví – úprava zajišťovacího účetnictví se v rámci nového IFRS 9 rozpadla do dvou oblastí – tzv. mikro- a makrohedging. Pravidla pro aplikaci mikrohedgingu víceméně kopírují původní úpravu zajišťovacího účetnictví, kdy bylo třeba jednoznačně definovat zajišťovanou položku a zajišťovací nástroj a následně sledovat efektivitu zajišťovacího vztahu. Co se týče tzv. makrohedgingu, v praxi využívaného zejména finančními institucemi k zajištění úrokového či měnového rizika na portfoliích úvěrů nebo depozit, vydání diskuzního dokumentu se očekává v průběhu roku 2013.

Kromě zmiňovaných úprav IFRS 9 probíhají v současnosti na úrovni IASB další diskuze, např. ohledně regulovaných úrokových sazeb v některých zemích (např. Čína). Obvykle jde o retailové úvěrové produkty v domácí měně, kde regulátor stanoví strop odkazem na oficiálně vyhlášené úrokové sazby.

IFRS 13 Oceňování reálnou hodnotou

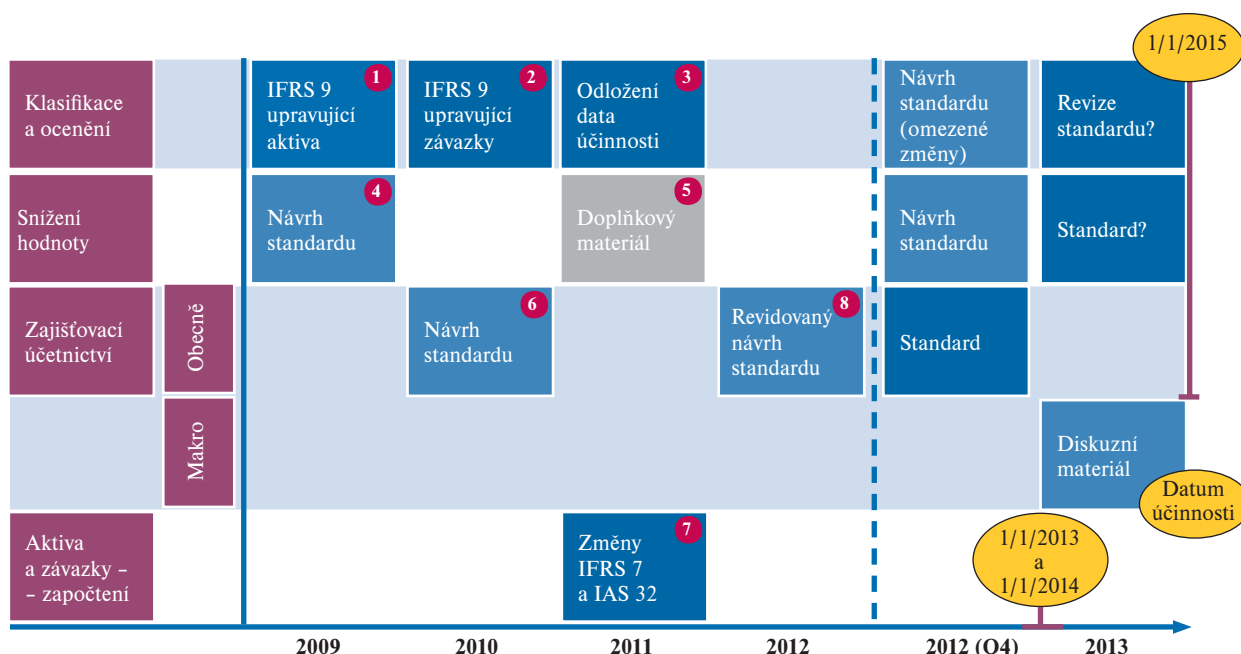
Standard byl vydán v roce 2011 a upravuje použití reálné hodnoty pro ocenění finančního i nefinančního majetku a dále pak související požadavky na zveřejnění doplňujících informací o reálných hodnotách a jejich zdrojích (způsobech získání informace či způsobech výpočtu). Obsahuje mj. definici pojmu reálná hodnota, která se oproti dřívější mění pro ocenění závazku, kdy stávající úprava vyžadovala ocenění v hodnotě, kterou je možno závazek uhradit. Nově je reálná hodnota závazku definována jako hodnota, za kterou lze tento závazek převést. Optikou zkušenosti s úpadky korporátních či státních emitentů dluhopisů, kdy se ceny těchto dluhových nástrojů propadly často hluboko pod nominální hodnotu, samozřejmě vznikají otázky, jak nakládat se zisky, které vzniknou emitentům z titulu snížení hodnoty ocenění vlastních závazků z důvodu zhoršení úrovně vlastního úvěrového rizika.

Vzhledem k rozpadu časového rámce vydávání standardů, jejich rozdrobení na části upravující pouze dílčí oblasti a neschopnosti dosáhnout konsenzu například v oblasti snížení hodnoty finančních aktiv, nelze očekávat, že bychom se v dohledné době dočkali univerzálního standardu upravující problematiku vykazování finančních nástrojů.

Teprve následující týdny a měsíce ukáží směr, jakým se bude účetnictví podle IFRS ubírat, a nám nezbyvá, než si na výsledek dalších kol jednání počkat.

Michal Kubeš

člen podvýboru pro IFRS KA ČR

Zdroje:

1 IFRS 9 (2009); 2 IFRS 9 (2010); 3 IFRS 9; 4 Exposure draft (ED/2009/12); 5 Supplementary document (Supplement to ED/2009/12); 6 Exposure Draft (ED/2010/13); 7 Amendments to IFRS 7 and IAS 32; 8 Review Draft

Účetnictví a účetní závěrka obcí sestavená za kalendářní rok 2012

Rok se s rokem sešel a obce opět čeká velmi náročné období, kterým je nejenom provedení řádné inventarizace veškerého majetku a závazků, včetně jiných aktiv a jiných pasiv a skutečností zaúčtovaných na podrozvahových účtech, ale i sestavení řádné účetní závěrky, kterou tvoří rozvaha k 31. prosinci 2012, výkaz zisku a ztráty, přehled o změnách vlastního kapitálu a přehled o peněžních tocích za rok končící k tomuto datu a příloha této účetní závěrky, která vysvětluje a doplňuje informace uvedené v rozvaze a ve výkazu zisku a ztráty.

Inventarizace

Legislativa

- zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů („zákon o účetnictví“);
- vyhláška č. 270/2010 Sb., o inventarizaci majetku a závazků, ve znění pozdějších předpisů („prováděcí právní předpis“).

Jednou z hlavních podmínek pro zabezpečení průkaznosti účetnictví je provedení řádné inventarizace. Tato povinnost je stanovena § 29 a § 30 zákona o účetnictví. Požadavky na organizační zajištění a způsob provedení inventarizace, včetně bližších podmínek inventarizace položek jiných aktiv a jiných pasiv, jsou stanoveny prováděcím právním předpisem.

Rozhodný den

Novela zákona o účetnictví (uveřejněno ve sbírce zákonů dne 14. června 2012 pod č. 239/2012) přinesla v oblasti inventarizace jednu významnou změnu, kterou je stanovení tzv. rozhodného dne, tj. dne, ke kterému

se zjišťuje skutečný stav majetku a závazků. Pokud se obec rozhodne tento den stanovit, musí být stanoven na den, který předchází rozvahovému dni, kterým je u těchto účetních jednotek 31. prosinec, a to nejdříve 4 měsíce před tímto datem. Mezi rozhodným a rozvahovým dnem provede obec tzv. rozdílovou inventuru, která zohlední veškeré přírůstky a úbytky majetku a závazků.

Pravidlo o rozhodném dni lze použít obdobným způsobem i pro průběžnou inventarizaci.

Ustanovení § 30 zákona o účetnictví nevyklučuje použití pravidla o rozhodném dni i pro dokladovou inventuru, v praxi však tato možnost asi příliš často využívána nebude.

Interní předpisy

Pro zajištění hladkého průběhu inventarizace je vhodné, aby každá obec:

- zpracovala vlastní interní směrnici o inventarizaci, ve které by měly být stanoveny např. plány inventur, termíny jejich provedení, odpovědné osoby, složení inventarizační komise/komisí, příklady inventurních soupisů, způsoby provedení inventarizací apod.
- proškolila zaměstnance a členy inventarizačních komisí, kteří se inventur budou účastnit a svými podpisy potvrdí nejenom správnost údajů, ale i odpovědnost za řádné provedení inventur.

Při přípravě vnitřní směrnice by obec měla vycházet jak z požadavků platných účetních předpisů, tak z vlastních potřeb.

Inventurní soupisy

Skutečné stavy majetku a závazků se zjišťují fyzickou inventurou u hmotného majetku, popř. u nehmotného, nebo dokladovou inventurou u závazků a pohledávek, popř. u ostatních složek majetku, u kterých nelze provést inventuru fyzickou. Zjištěné stavy se zaznamenávají do inventurních soupisů. Tyto soupisy jsou průkaznými účetními záznamy. Jejich obsahová náplň je stanovena zákonem o účetnictví i prováděcím právním předpisem.

Zjištěné inventarizační rozdíly, tj. rozdíly mezi skutečným stavem a stavem v účetnictví, musí být zaúčtovány do období, za které se inventarizací ověřuje stav majetku, závazků, jiných aktiv a jiných pasiv a podrozvahových účtů.

Shrnutí

Inventarizace je provedena řádně, pokud:

- je provedena u všech účtů majetku a závazků, včetně jiných aktiv a jiných pasiv a skutečností zaúčtovaných na podrozvahových účtech;

- je podložena inventurními soupisy tak, jak ukládá zákon o účetnictví a prováděcí právní předpis;
- jsou dodrženy stanovené termíny, zejména v souvislosti se stanovením rozhodného dne;
- jsou vyhodnoceny a proúčtovány všechny zjištěné inventarizační rozdíly. Inventarizační rozdíly se musí zaúčtovat do období, za které se inventarizaci ověřoval stav majetku a závazků;
- nebyly provedeny vzájemné kompenzace zjištěných mank a přebytků.

Povinnosti obce

Kromě inventurních soupisů musí obec vypracovat i tzv. Zprávu o inventarizaci za daný kalendářní rok. Ta musí být koncipována tak, aby splňovala požadavky zákona o účetnictví i prováděcího právního předpisu a aby popisovala zjištěné skutečnosti. Kompletní inventarizační zpráva musí být předložena radě obce k odsouhlasení.

Rada obce pak na základě platného usnesení stanoví např.:

- předložit zprávu o inventarizaci zastupitelstvu obce;
- vypořádat zjištěné inventarizační rozdíly (rada obce nerozhoduje o zaúčtování zjištěných inventarizačních rozdíků, ale o jejich vypořádání);
- odstranit zjištěné nedostatky;
- termíny pro splnění jednotlivých výše uvedených bodů.

Inventarizaci provádí obec vždy k okamžiku, ke kterému sestavuje řádnou anebo mimořádnou účetní závěrku.

Obec je povinna prokázat provedení inventarizace. Tato povinnost je stanovena na dobu 5 let po provedení inventarizace.

Vedení účetnictví a sestavení účetní závěrky

Legislativa

Účetnictví obce musí být vedeno a účetní závěrka musí být sestavena v souladu s platnými právními předpisy, kterými jsou zejména:

- zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů;
- vyhláška č. 410/2009 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o účetnictví v platném znění, pro některé vybrané účetní jednotky;

- vyhláška č. 383/2009 Sb., (technická vyhláška) o účetních záznamech v technické formě vybraných účetních jednotek a jejich předávání do centrálního systému účetních informací státu a o požadavcích na technické a smíšené formy účetních záznamů, v platném znění;
- vyhláška č. 449/2009 Sb., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů a rozpočtů územních samosprávných celků, rozpočtů dobrovolných svazků obcí a rozpočtů regionálních rad soudržnosti, v platném znění;
- české účetní standardy.

Kromě obecně závazných právních předpisů se obec řídí i vlastními interními směrnici.

Pravidla pro vedení a zpracování účetnictví

Účetnictví obce se řídí pravidly, která mají klíčový význam při jeho vedení i zpracování. Obec je povinna vést účetnictví správně, úplně, průkazně, srozumitelně, přehledně a způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů.

Obec je povinna vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho základě podávala věrný

inzerce

brožovaná
152 stran
259 Kč

vázaná
224 stran
339 Kč

vázaná
248 stran
469 Kč

brožovaná
376 stran
349 Kč

a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace dané účetní jednotky.

Účetní zásady

Účetní zásady jsou souborem pravidel, která obec musí dodržovat jak při vedení účetnictví, tak při sestavení účetní závěrky. Reforma účetnictví státu (vstoupila v platnost 1. ledna 2010) přinesla obcím některé nové účetní zásady, kterými jsou zejména:

Účetní zásada	Účetní metoda
Zásada nezávislosti účetních období – akruální princip	Dohadné položky, časové rozlišení
Zásada opatrnosti (konzervativnosti)	Opravné položky, odpisy, rezervy
Zásada úplnosti	Povinnost účtovat o dalších účetních případech, nově vymezený okamžik realizace
Zásada oceňování	Oceňování reálnou hodnotou

Účetní metody a časový harmonogram jejich použití

Účetní metoda	Harmonogram použití
Opravné položky k pohledávkám	od 1. ledna 2010
Rezervy	od 1. ledna 2010
Ocenění reálnou hodnotou	od 1. ledna 2010
Časové rozlišení	od 1. ledna 2010
Závazné účtování na podrozvahových účtech	od 1. ledna 2010
Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	k 31. prosinci 2011 rozvahově, v následujících letech již standardně prostřednictvím výkazu zisku a ztráty
Opravné položky k dlouhodobému nehmotnému, hmotnému a finančnímu majetku, k zásobám	k 31. prosinci 2011

Opravné položky k pohledávkám

Opravné položky vyjadřují významné přechodné snížení hodnoty pohledávek. Vytvářejí se zejména na základě inventarizace u těch pohledávek, které představují riziko, že nebudou dlužníkem plně nebo částečně uhrazeny.

Rok 2012 přinesl v oblasti tvorby opravných položek k pohledávkám jednu změnu. Opravné položky se již netvoří pouze k pohledávkám, které vznikají na základě soukromoprávních vztahů (např. z nájmu, služeb, apod.), ale i k pohledávkám, které vznikají ze zákona (např. z poplatků). Tato novinka je ministerstvem financí považována za změnu metody. Stále však platí původní pravidlo, které říká, že opravné položky se tvoří ve výši 10 % za každých ukončených devadesát dnů po splatnosti dané pohledávky.

Rezervy

Rezervy jsou určeny k pokrytí budoucích závazků nebo výdajů, u kterých známe účel, je pravděpodobné, že nastanou, ale zpravidla neznáme přesnou částku a období. Vytvářejí se v případě, kdy v běžném účetním období nastane skutečnost, jejímž pravděpodobným následkem bude významné zvýšení nákladů účetní jednotky v budoucím/ch účetním/ch období/ch.

Název	Období	Účel	Částka
Rezervy	Odhad	Známe	Odhad

Tvorbou rezervy dochází ke snížení výsledku hospodaření běžného účetního období při předpokládaném snížení dopadu do výsledku hospodaření budoucího/ch účetního/ch období, ve kterých dojde k „vyúčtování“ budoucího rizika, v jehož souvislosti byla rezerva vytvořena.

Obce mohou vytvářet tyto druhy rezerv: na opravy dlouhodobého majetku, péstební činnost, odbahnění rybníka, sanaci pozemků dotčených těžbou, rekultivaci skládky, soudní spory, nevybranou dovolenou apod.

Ocenění reálnou hodnotou

V § 27 zákona o účetnictví jsou vymezeny všechny složky majetku a závazků, které se oceňují reálnou hodnotou.

Reálnou hodnotou se rozumí: tržní hodnota, ocenění kvalifikovaným odhadem nebo posudkem znalce (použijeme např. pro oceňování dlouhodobého majetku určeného k prodeji) anebo ocenění stanovené zvláštními právními předpisy (např. oceňovací vyhláška).

Druhy majetku a závazků, které budou oceňovány reálnou hodnotou, a způsoby jejich ocenění by obce měly mít stanoveny v interní směrnici. Její součástí by mělo být i vymezení okamžiku uskutečnění účetního případu u majetku určeného k prodeji, který bezprostředně souvisí s rozhodnutím příslušné osoby nebo orgánu.

Časové rozlišení

Náklady a výnosy zachycují obce do období, se kterým časově a věcně souvisí. U časového rozlišení známe období, účel a částku, u dohadných účtů aktivních a pasivních známe období, účel, ale částku odhadujeme.

Název	Období	Účel	Částka
Časové rozlišení	Známe	Známe	Známe
Dohadné účty	Známe	Známe	Odhad

Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku

Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku znamenají trvalé snížení hodnoty dlouhodobého odpisovaného majetku. Od roku 2012 jsou odpisy dlouhodobého odpisovaného majetku účtovány prostřednictvím

účtu 551 – Odpisy dlouhodobého majetku a účtů opravěk k odpisovanému dlouhodobému majetku.

Odpisování se týká i drobného dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku s tím, že drobný dlouhodobý nehmotný a hmotný majetek je zcela odepsán při pořízení.

Opravné položky k dlouhodobému nehmotnému, hmotnému a finančnímu majetku a k zásobám

Opravné položky u tohoto druhu majetku také představují významné dočasné snížení hodnoty. Vytvářejí se na základě řádně provedené inventarizace.

U drobného dlouhodobého majetku (ten je stoprocentně odepsán již při pořízení), majetku oceněného reálnou hodnotou nebo ekvivalencí a majetku oceněného 1 Kč se opravné položky nevytvářejí.

Účetní závěrka

Účetní závěrku tvoří: rozvaha, výkaz zisku a ztráty, příloha, přehled o peněžních tocích a přehled o změnách vlastního kapitálu. Přehled o peněžních tocích a přehled o změnách vlastního kapitálu nesestavují účetní jednotky, které nesplní dvě podmínky, a to brutto aktiva celkem více než 40 mil. Kč a roční úhrn čistého obrátu více než 80 mil. Kč.

Příloha vysvětluje a doplňuje informace uvedené v rozvaze a ve výkazu zisku a ztráty. Příloha obcí je

přesně definována (viz příloha č. 5 k vyhlášce č. 410/2009 Sb.). V příloze musí být vyplněny jak její číselné, tak textové části.

Součástí účetní závěrky není od 1. ledna 2010 finanční výkaz pro hodnocení plnění rozpočtu územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad (FIN 2-12 M).

Účetní závěrka musí obsahovat všechny významné informace. Informace se považuje za významnou (závažnou), pokud by její neuvedení nebo chybné uvedení mohlo ovlivnit úsudek nebo rozhodování osoby, která tuto informaci užívá.

Účetní závěrka se sestavuje v českých korunách a vykazuje se v Kč, s přesností na dvě desetinná místa.

Novela zákona o účetnictví přinesla v oblasti účetní závěrky jednu významnou změnu, kterou je její schvalování příslušnými orgány. Ministerstvo financí připravuje vyhlášku o schvalování účetních závěrek, která stanoví požadavky na organizaci schvalování účetních závěrek a způsob poskytování součinnosti osob zúčastněných na tomto schvalování. Účetní závěrku sestavenou k 31. prosinci 2012 bude schvalovat zastupitelstvo obce.

Martina Smetanová

členka Výboru pro veřejný sektor KA ČR

Kopete za nás,
děkujeme!

faust
software jako výhoda.

**Faust pokrývá celou
auditorskou agendu**
(spis, testy, výběr vzorků).

Dejte na doporučení Vašich
kolegů a **vyzkoušejte** systém
Faust přímo při Vaší práci.

Výroční zasedání IFAC v Kapském Městě

Ve dnech 13. – 15. listopadu se v jihoafrickém Kapském Městě uskutečnilo pravidelné výroční zasedání Mezinárodní federace účetních (IFAC), složené ze zástupců členských organizací. Jednání bylo zahájeno krátkým setkáním zástupců zúčastněných zemí v úterý 13. listopadu, oficiální agenda výročního zasedání byla projednávána ve středu dopoledne a ve čtvrtek odpoledne. Ve středu odpoledne a ve čtvrtek dopoledne proběhly pracovní semináře.

Jednání ve středu dopoledne zahájil prezident IFAC Göran Tidström ze Švédska. Prvním bodem programu bylo schválení zápisu z předchozího výročního zasedání, které se uskutečnilo 16. až 17. listopadu 2011 v Berlíně.

Na programu výročního zasedání bylo:

- zpráva prezidenta IFAC – přednesl Göran Tidström,
- zpráva výkonného ředitele – přednesl Ian Ball,
- zprávy jednotlivých odborných rad (IAASB, IAESB, IESBA, IPSASB),
- zprávy ostatních orgánů IFAC – CAP (Compliance Advisory Panel), PAODC (Professional Accountancy Organisation Development Committee), PAIB (Professional Accountants in Business), SMPC (Small and Medium Practitioners Committee), TAC (Transnational Auditor Committee – FoF),
- zprávy regionálních organizací, mezi něž patří i FEE,
- implementace strategického plánu – přednesl Warren Allen, viceprezident IFAC a předseda plánovacího výboru,
- zpráva finančního ředitele IFAC – přednesla Alta Prinsloo, součástí této zprávy byla i výše příspěvků na následující rok,
- změny statutu IFAC,
- přijetí nových členů a přidružených členů,
- změny v orgánech IFAC,
- informace o příštích akcích,
- závěrečné vystoupení nově zvoleného prezidenta IFAC.

Společným tématem odborného semináře ve středu odpoledne byla problematika Integrated Reporting. Klíčovým řečníkem byl prof. Mervin King, předseda Mezinárodní rady pro integrované výkaznictví (International Integrated Reporting Council). Problematika integrovaného výkaznictví, která v sobě propojuje finanční, environmentální a sociální výkaznictví se zaměřením na corporate governance a udržitelný rozvoj, se stává předmětem zájmu stále většího počtu korporací. Podrobné informace o semináři budou uveřejněny na webových stránkách IFAC www.ifac.org.

Odborné semináře ve čtvrtek dopoledne probíhaly ve třech sekcích. Témata byla zaměřena na aktuální otázky profese. V prvním bloku proběhly tři semináře:

- Veřejný sektor – aplikace IPSAS s cílem zvýšit kvalitu poskytovaných finančních informací pro rozhodování.
- Etika – reakce auditorů na protiprávní jednání.
- SMP – ověřovací služby pro SME, limity, kontroly kvality.

Zúčastnil jsem se semináře k problematice veřejného sektoru. Nejprve vystoupil předseda Rady IPSAS Andreas Bergman a hovořil o postupu zavádění IPSAS v Rakousku a Švýcarsku. Katarina Kaszasova, ředitelka odboru slovenského ministerstva financí hovořila o projektu zavádění IPSAS na Slovensku, kde letos po sedmiletém úsilí byla vydána Výroční zpráva Slovenské republiky, která je v současné době předmětem auditu. Ian Ball hovořil o zkušenostech z Nového Zélandu při zavádění IPSAS a aktuálního přístupu. Všichni řečníci se shodli na tom, že zavádění IPSAS nemůže být samoučelné, ale musí existovat shoda napříč politickým spektrem na potřebě kvalitnějších informací pro sestavení rozpočtu a řízení finančních toků na všech úrovních veřejného sektoru.

Ve druhém bloku proběhly také tři semináře:

- Profesní organizace – plnění SMO.
- Audit – zpráva auditora.
- Rozsah služeb – různorodost a rozmanitost, reakce na měnící se prostředí.

Zúčastnil jsem se semináře k problematice zprávy auditora. V úvodním vystoupení předseda IAASB Arnold Schilder hovořil o zamýšlených změnách ve zprávě auditora tak, aby se zvýšila její vypovídací úroveň a zároveň se stala více srozumitelná i klíčovými uživateli. V té souvislosti IAASB vydala v červnu 2012 materiál k připomínkám (*Invitation to comment: Improving the Auditor's report*).

S poměrně velmi kritickým příspěvkem vystoupila členka Rady IFAC Rachel Grimes, která je ředitelkou fúzí v australské bance Westpac. Ve svém vystoupení poměrně otevřeně kritizovala práci auditorů, kteří se zaměřují často především na technické aspekty své práce a porozumění složitým auditorským software namísto aktivní auditorské práce mimo vymezenou místnost pro auditory. O významu zprávy auditora hovořil i Sir David Tweedie (bývalý předseda IASB), v současné době prezident ICAS (profesní organizace skotských auditorů).

Z jednotlivých vystoupení v rámci výročního zasedání mne zaujala především vystoupení prezidenta IFAC (Göran Tidström) a vystoupení CEO (Ian Ball).

Prezident IFAC se ve svém vystoupení zaměřil na zhodnocení svého dvouletého mandátu z hlediska pozice IFAC jako významného partnera a zástupce profese při jednáních se zástupci regulátorů a uživatelů (Evropská komise, PCAOB, OECD, IOCSO apod.). Hovořil i o zásadních dokumentech (tzv. IFAC Policy Position), které jsou vydávány v reakci na aktuální problémy otázky profese. Tyto dokumenty vydala IFAC v letech 2011 a 2012 a jsou dostupné na stránkách IFAC. Pro zjednodušení uvádím dále jejich anglické názvy: „Regulation of the Accountancy Profession“, „International Standard Setting in the Public Interest“, „Public Sector Financial Management Transparency and Accountability: the Use of IPSAS“, „Definition of the Public Interest“, „Global Regulatory Convergence and the Accountancy Profession“.

Ian Ball, který stál v čele úřadu IFAC po dobu 10 let (2002-2012), se zaměřil na čtyři základní aktivity, a to posílení procesu tvorby standardů, zvýšení transparentnosti nominačních procesů a složení jednotlivých výborů, vytváření programů pro členství v IFAC (Statement of Membership Obligation – SMO), vytvoření dohledového orgánu nad činností IFAC a jednotlivých odborných rad. V průběhu let 2002-2012 se počet zaměstnanců IFAC zvýšil z 28 na 70 a náklady vzrostly ze 7 mil. USD v roce 2002 na 27 mil. USD v roce 2012.

Zprávy odborných rad jsou účastníkům výročního zasedání zasílány na vědomí a jsou vlastně rekapitulací aktivit příslušných orgánů v období mezi výročními zasedáními.

Zpráva o činnosti IAASB se zaměřila především na klíčovou aktivitu, kterou je navrhovaná změna Zprávy auditora. Dokument s názvem „Improving the auditor report“ (Zlepšení zprávy auditora) byl k dispozici od června 2012 a do stanoveného říjnového termínu k němu bylo zasláno více než 130 stanovisek. Vydání tzv Exposure draft (ED) se předpokládá v červnu 2013. Mezi další významné aktivity IAASB patří vydání mezinárodního standardu k problematice ověřování sklenkových plynů International Standard on Assurance Engagements (ISAE) 3410, *Assurance Engagements on Greenhouse Gas Statements*, který byl vydán v březnu 2012. IAASB také schválila ISRE 2400 (Revised), *Engagements to Review Historical Financial Statements* v červnu 2012. Publikováno 27. září 2012. The IAASB dále schválila návrh – Exposure draft of International Standard on Auditing (ISA) 720 (Revised), *The Auditor's*

Responsibilities Relating to Other Information in Documents Containing or Accompanying Audited Financial Statements and the Auditor's Report.

Velmi rozsáhlou zprávu připravila i Rada pro vzdělávací standardy, která v průběhu roku 2012 publikovala návrhy k úpravám existujících vzdělávacích standardů IES 8, IES2 a IES 3. Dále byly v roce 2012 schváleny k vydání již revidované standardy IES 1 a IES 6.

Rada pro etické standardy (IESBA) vydala návrh revize definice auditorského týmu, jehož podstatou je jasné vymezení skutečnosti, že interní auditoři poskytující součinnost externímu auditorovi nejsou považováni za členy auditorského týmu. Další významnou aktivitou bylo vydání návrhu postupu, jak mají auditoři reagovat v případě podezření na nezákonné jednání, s názvem „Exposure draft on Responding to a Suspected Illegal Act“.

Z dalších vystoupení na výročním zasedání bych rád zmínil vystoupení Warrena Allena k problematice implementace strategického plánu IFAC na léta 2013-2016. Jednotlivé priority jsou na toto období definovány následovně:

- pokračovat v přijímání a zavádění vysoce kvalitních mezinárodních standardů ve všech sférách působnosti,
- zlepšení výkaznictví v oblasti veřejného sektoru,
- regulace profese a veřejný zájem,
- integrované výkaznictví,
- kapacitní a finanční zajištění veškerých aktivit.

Značná pozornost byla věnována i výši členských příspěvků a celkovému financování IFAC, jehož náklady

Foto: Wikipedia

se značně zvýšily s ohledem na rozsah aktivit i potřebu přestěhování do nových vyhovujících prostor. Příspěvky jednotlivých členů vycházejí z těchto předpokladů: příspěvek činí minimálně 4 500 USD a nemůže být menší než 1 % z výnosů profesní organizace nebo 2,75 USD za aktivního člena. Meziroční příspěvky byly zvýšeny o 3,75 % a zaokrouhleny na celé tisíce USD. I když je příspěvek minimálně 1 % z tržeb, ze statistiky vyplývá, že členské organizace platí v průměru daleko více. Příspěvek ČR byl navýšen z 21 000 na 22 000 USD, což je cca 400 tis. Kč. ČR tak patří k zemím, které platí procentně spíše nižší příspěvek. Pro srovnání Slovensko platí 21 000 USD, Maďarsko 34 000 a Polsko 53 000 USD. Celkové příspěvky členských organizací činí cca 14,5 mil. USD, dalším významným přispěvatelem na činnost IFAC je tzv. FoF (forum auditorů firem), které přispívá cca 9,5 mil. USD.

Poměrně rozsáhlá diskuse spojená s hlasováním se rozpoutala k problematice statusu členů IFAC.

Pravděpodobně i s ohledem na neplnění tzv. SMO (Statement of Membership Obligations) byl předložen Radou IFAC návrh na tzv. dvojí členství, který podporovaly především velké členské země s rozhodujícím podílem příspěvků. Návrh byl však převážnou většinou hlasů zamítnut, proti byly především delegace rozvojových zemí, ale nejen ty, např. i zástupci V4 hlasovali proti přijetí návrhu.

Změny v orgánech IFAC (Executive Board) byly schváleny dle návrhu předloženého Radou IFAC. Na závěr jednání byl v hlasování jednomyslně zvolen novým prezidentem IFAC současný viceprezident Warren Allen z Nového Zélandu.

Na základě žádosti Svazu účetních jsem na jednání zastupoval obě členské organizace z České republiky, tj. Komoru auditorů ČR a Svaz účetních ČR.

Petr Šobotník

prezident Komory auditorů ČR

Nová kniha: Interpretace. Národní účetní rada

Národní účetní rada (NÚR) vydala do současnosti 23 interpretační českých účetních předpisů a na řadě dalších aktuálně pracuje. V zájmu rozvoje účetních profesí a široké informovanosti veřejnosti o své činnosti se rozhodla vydat odbornou knihu, obsahující nejen texty vlastních interpretací, ale také doplnění o příklady jejich aplikace a řadu dalších materiálů a textů ilustrujících odbornou činnost NÚR.

Autory jednotlivých částí knihy jsou odborníci, kteří se na vzniku daných interpretací podíleli a kteří zastupují jednotlivé členy NÚR na jejich zasedáních. Kniha tak obsahuje autentické informace přímo od tvůrců interpretací a účastníků jejich projednávání. Z tohoto hlediska je kniha nepochybně nejlepším a nejucelenějším zdrojem informací o činnosti NÚR a o jejím systému zpracování interpretací českých účetních předpisů.

V lednu 1999 došlo k dohodě a spojení sil čtyř nejvýznamnějších institucí působících v ČR oblasti účetnictví, daní a auditingu. Vznikla Národní účetní rada jako zájmové sdružení právnických osob, sdružující Komoru auditorů ČR, Komoru daňových poradců ČR, Svaz účetních a Fakultu financí a účetnictví VŠE v Praze. Od tohoto okamžiku uplynula již dlouhá doba, která byla vyplněna nejen aktivním podílem NÚR na přípravě, námětech a připomínkování právních předpisů v oblasti účetnictví, daní a auditu, ale také vytvořením svébytného systému odborných stanovisek NÚR, který si vydobyl neformální pozici mezi odbornou veřejností.

Tento systém je tvořen interpretacemi, které poskytují účetním, daňovým poradcům, auditorům, znalcům, právníkům a dalším odborníkům návody, jak postupovat při řešení problémů, které nejsou upraveny českými účetními

předpisy, nebo jejich úprava není postačující či převažující aplikace je v praxi nejednotná nebo chybná.

-av-

Název: Interpretace. Národní účetní rada

Autor: Národní účetní rada

Vydal: Wolters Kluwer ČR, a.s., Praha 2012

Počet stran: 304

ISBN 978-80-7357-968-5.

Valná hromada Komory daňových poradců ČR

Dne 30. listopadu 2012 se v prostorách Top Hotelu v Praze konala valná hromada Komory daňových poradců ČR, která byla mimořádně volební a byla svolána v napjaté předvolební atmosféře. Výsledek voleb a jednání valné hromady je mimořádný jak svým významem, tak i obsahem, a to nejen pro další rozvoj profesní organizace daňových poradců, ale i daňového poradenství v Česku.

Na minulé valné hromadě v roce 2010 bylo řádně zvoleno devítičlenné prezidium, s prezidentkou Alenou Foukalovou, které se však v průběhu několika měsíců od svého zvolení ukázalo jako nefunkční. Důvodem byla především neschopnost jeho členů dojít v řadě stěžejních otázek ke společnému názoru, a tento názor pak vůči veřejnosti jednotně prezentovat a obhajovat. Tato neshoda vyústila v odvolání prezidentky, a to v okamžiku nepřítomnosti dvou členů prezidia, čímž byla definitivně narušena vzájemná důvěra jeho členů a jejich schopnost spolupracovat. Z tohoto důvodu se také nepodařilo prezidiu zvolit nového prezidenta, což vedlo k dalšímu oslabování pozice Komory vůči jejím partnerům, veřejnosti a státní správě. Tato skutečnost se projevila například v tak významné záležitosti, jakou je novela zákona o daňovém poradenství, která je v současné době připravována ministerstvem financí a do níž byly zapracovány

přes nesouhlas Komory i takové změny, které mohou v budoucnosti významně omezit profesi daňového poradce a zkomplikovat její výkon.

Z uvedených důvodů část členů prezidia na svůj mandát rezignovala a zbylá část byla valnou hromadou odvolána. Následně valná hromada zvolila nové prezidium v tomto složení: Martin Tuček, Simona Hornochová, Jiří Nesrovnal, Marek Piech, Petra Pospíšilová, Zuzana Rylová, Jana Skálová, Edita Ševcovicová a Petr Toman. Nové prezidium pak bezprostředně po valné hromadě ze svého středu zvolilo prezidentem Martina Tučka a viceprezidentkou Petru Pospíšilovou.

Na této valné hromadě se také poprvé uplatnil nový systém hlasování a omezení počtu plných

mocí. Oproti minulosti, kdy nebyl počet plných mocí nijak limitován, lze nyní jednomu daňovému poradci udělit maximálně pět plných mocí. Dále byl zrušen minimální počet účastníků valné hromady potřebný pro její usnášeníschopnost. Důsledkem bylo, že o dalším směřování Komory rozhodoval větší měrou názor daňových poradců skutečně přítomných na valné hromadě. Valné hromady se zúčastnilo celkem 931 daňových poradců, kteří disponovali 2 133 hlasy (tedy s použitím plných mocí v omezeném počtu maximálně 5 na jednoho poradce). Komora daňových poradců ČR aktuálně sdružuje 4 428 daňových poradců.

Jana Skálová

auditorka a daňová poradkyně

Nové prezidium Komory daňových poradců ČR

BDO Společnost působí dvacet let na českém trhu

Mezinárodní auditorská, účetní a poradenská společnost BDO oslavila začátkem listopadu 20 let existence na českém trhu, kde působí od roku 1991.

Se zhruba 400 zaměstnanci a dlouholetou praxí se řadí k předním společnostem poskytujících

odborné služby v oblasti auditu, účetnictví, daní, oceňování a finančního poradenství v České republice. Zastoupena je zde společnostmi BDO Audit, BDO Tax, BDO Účetnictví, BDO Appraisal services, BDO IT, BDO Advisory a třemi regionálními společnostmi. Jednotlivá

odborná pracoviště poskytují své služby kromě Prahy hned v několika krajských kancelářích.

Celosvětově BDO tvoří pátou největší síť auditorských a poradenských společností. Zaměstnává více než 46 tisíc odborníků a působí ve 110 zemích.

-av-

Martina Štegová jmenována na pozici direktora

Martina
Štegová

Martina Štegová byla v listopadu jmenována na pozici direktora v oddělení auditu. Ve své nové roli se bude nadále věnovat auditu průmyslových

podniků a obchodních organizací z petrochemického a chemického průmyslu a také farmaceutických společností. Zaměřit se také na spolupráci s českými vlastníky tzv. rodinných firem. Martina Štegová vystudovala Vysokou školu ekonomickou v Praze v roce 1995, kdy také nastoupila do společnosti

KPMG Česká republika. V roce 1999 absolvovala stáž v KPMG ve Švýcarsku. V roce 2000 byla povýšena na pozici manažera a o pět let později na pozici senior manažera. Je členkou Komory auditorů České republiky.

-jk-

Co najdete v e-příloze č. 10/2012

Přístup k e-příloze Auditor

E-příloha Auditor vychází souběžně s tištěným časopisem Auditor v elektronické podobě. Pro auditory je ke stažení v uzavřené části webových stránek Komory auditorů www.kacr.cz, kam se lze dostat pod přihlašovací jménem a heslem. Pokud někdo své heslo nezná, nebo ho zapomněl, může si ho vyžádat u Kateřiny Sikorové, e-mail: sikorova@kacr.cz.

Auditoři také mohou požádat o zasílání e-přílohy e-mailem na: kolouchova@kacr.cz. Předplatitelům časopisu Auditor je e-příloha zasílána e-mailem.

Zaznamenali jsme

Výsledky kontrol samostatné působnosti (2010-2011)

Prověřovat, zda obce při výkonu samostatné působnosti dodržují zákonné povinnosti, je úkolem

Ministerstva vnitra, které je oprávněno realizovat kontroly výkonu samostatné působnosti obcí. Článek publikovaný v časopise Veřejná správa vychází z výsledků kontrol uvedených v Hodnotící zprávě, kterou zpracovává Ministerstvo vnitra a jejímž prostřednictvím informuje veřejnost a vládu o výsledcích kontrol. Přetisk článku si můžete přečíst v e-příloze.

Jak řešit možné úpadky obcí? Diskuse o tom teprve začíná

V e-příloze najdete také přetisk článku z časopisu Moderní obec, který se zabývá variantami řešení platební neschopnosti obcí. Už na přelomu let 2010/2011 Ministerstvo financí ve spolupráci s Ministerstvem vnitra chystalo varianty řešení platební neschopnosti obcí. Nyní se toto

téma – už i za účasti Ministerstva spravedlnosti, opět ožívuje. Zatím na toto řešení panují rozdílné názory, avšak rýsují se tři základní možnosti řešení.

Restrukturalizace majetku obcí a finanční audit?

Určitě ano!

O tom, proč a jak provést restrukturalizaci majetku obcí, pojednává přetištěný článek z časopisu Moderní obec. Zůstatky na účtech obcí a finanční kondice jsou vázány na objem majetku, který územní samosprávné celky mají. Vlastnictví většího objemu majetku nemusí automaticky znamenat také vyšší bonitu. Struktura a zejména stav majetku obcí jsou zásadní. Majetek, především nemovitosti typu staveb, výrazně ovlivňuje hospodaření obce.

-VeL-